

MINISTERI DE FOMENT

18968 REIAL DECRET 1185/2006, de 16 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament pel qual es regulen les radiocomunicacions marítimes a bord dels vaixells civils espanyols. («BOE» 261, d'1-11-2006.)

La Conferència dels governs contractants del Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana en el mar (SOLAS) de 1974, va aprovar el 9 de novembre de 1988 una sèrie d'esmenes referents a les radiocomunicacions per al Sistema Mundial de Socors i Seguretat Marítims (SMSSM) que, entre altres conseqüències, ha suposat la substitució del capítol IV, intitulat «Radiocomunicacions».

Aquestes esmenes es van publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» el 19 de maig de 1990, encara que no van assolir plena efectivitat fins a l'1 de febrer de 1999.

Atès que el Conveni SOLAS té un àmbit d'aplicació restringit, atès que només afecta determinats vaixells de passatge, l'Organització Marítima Internacional ha recomanat a les administracions marítimes que facin efectives les normes del Sistema Mundial de Socors i Seguretat Marítims fins i tot per als vaixells als quals no els és aplicable el Conveni SOLAS.

Per això, un primer objectiu del Reglament que s'aprova mitjançant aquest Reial decret consisteix a estendre l'aplicació de les normes esmentades, fins on resulta possible, als vaixells que fins ara no disposaven de cap cobertura legal en matèria de radiocomunicacions.

Pel que fa als vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres, la seva regulació la recull el Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, que determina les normes de seguretat que han de complir aquests vaixells i que ha incorporat a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 97/70/CE, del Consell, d'11 de desembre de 1997, per la qual s'estableix un règim harmonitzat de seguretat per als dits vaixells. El Reglament que ara s'aprova pretén completar i precisar, per a aquest tipus de vaixells, les prescripcions en matèria de radiocomunicacions marítimes que recull la normativa reguladora.

Aquest Reglament també soluciona altres dues qüestions relacionades amb l'aplicació del Conveni SOLAS. Pel fet que aquest és un Conveni de prescripcions mínimes, s'ha considerat convenient, en primer lloc, estendre les seves exigències a vaixells que, en principi, no estaven inclosos dins del seu àmbit regulador i, en segon terme, es concreten les regles aplicables en les matèries per a les quals el Conveni atorga a les autoritats marítimes nacionals llibertat per optar entre diferents alternatives possibles.

Finalment, aquest Reglament pretén acabar amb la dispersió i l'heterogeneïtat existent en la regulació de les radiocomunicacions marítimes a Espanya, i proporcionar un suport normatiu adequat i suficient, que comporti la substitució de les normes que han quedat obsoletes, com són l'Ordre de 10 d'agost de 1957, per la qual s'aprova el text refós de les normes reguladores de la inspecció radiomarítima i l'Ordre de 10 de juny de 1975, sobre regulació de l'ús de freqüències i classes d'emissió per les instal·lacions de ràdio en els vaixells.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de les competències que l'article 149.1.20a de la Constitució atribueix a l'Estat en l'àmbit de la marina mercant, el contingut del qual ha quedat definit a l'article 6 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i la marina mercant, entre els quals inclou, en els paràgrafs c) i d) de l'apartat primer, la seguretat de la navegació, de la vida humana al mar i la seguretat marítima. Al seu torn, l'article 86 de

la Llei 27/1992 atribueix al Ministeri de Foment la facultat per regular la matèria esmentada, així com l'ordenació i el control de les inspeccions i controls tècnics i radioelèctrics dels vaixells civils espanyols.

S'ha complert el tràmit de comunicació prèvia a la Comissió de la Unió Europea als efectes que preveu el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, que regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació.

En virtut d'això, a proposta de la ministra de Foment, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 d'octubre de 2006,

DISPOSO:

Article únic. *Aprovació del Reglament.*

S'aprova el Reglament pel qual es regulen les radiocomunicacions marítimes a bord dels vaixells civils espanyols que s'insereix a continuació d'aquest Reial decret.

Disposició addicional primera. *Inspecció i certificació.*

Les inspeccions i l'extensió de certificats en els vaixells en matèria radioelèctrica es regulen pel que disposa el Reglament d'inspecció i certificació de vaixells civils, aprovat pel Reial decret 1837/2000, de 10 de novembre.

Disposició addicional segona. *Empreses instal·ladores i de reparació i manteniment d'equips radioelèctrics en els vaixells.*

No és aplicable a les empreses instal·ladores i de reparació i manteniment d'equips radioelèctrics en els vaixells el que disposa l'article 15 del Reial decret 401/2003, de 4 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament regulador de les infraestructures comunes de telecomunicacions per a l'accés als serveis de telecomunicació a l'interior dels edificis i de l'activitat d'instal·lació d'equips i sistemes de telecomunicacions.

Disposició addicional tercera. *Creació del Registre d'empreses instal·ladores, de reparació i manteniment d'equips radioelèctrics dels vaixells.*

Es crea, en la Direcció General de la Marina Mercant, el Registre d'empreses instal·ladores, de reparació i manteniment d'equips radioelèctrics dels vaixells, que té caràcter administratiu.

Disposició transitòria primera. *Empreses instal·ladores inscrites en el Registre d'empreses instal·ladores de telecomunicacions.*

Les empreses instal·ladores que duguin a terme les activitats de reparació i manteniment d'equips radioelèctrics en vaixells, que en la data d'entrada en vigor d'aquest Reial decret estiguin inscrites en el Registre d'empreses instal·ladores de telecomunicació, dependent de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, disposen d'un termini de sis mesos per a la seva inscripció en el Registre d'empreses instal·ladores, de reparació i manteniment d'equips radioelèctrics dels vaixells.

És compatible la inscripció en els dos registres.

Disposició transitòria segona. *Escolta contínua en la freqüència de socors.*

Mentre romanguin en el mar, tots els vaixells espanyols han de mantenir, fins a l'1 de febrer de 2007 o fins a la data que determini la Direcció General de la Marina Mercant, una escolta contínua en la freqüència de socors de 156,800 MHzd (canal 16 de VHF), utilitzada en radiotelefonía. Aquesta escolta s'ha de realitzar des del pont de comandament del vaixell.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Queden derogades l'Ordre de 10 d'agost de 1957, per la qual s'aprova el nou text refós de les normes reguladores de la inspecció radiomarítima de l'Estat, i l'Ordre de 10 de juny de 1975, sobre normes generals que regulen l'ús de freqüències i classes d'emissió per les estacions de ràdio en els vaixells i condicions que aquestes han de complir.

2. També queden derogades totes les disposicions del mateix rang i inferior que s'oposin al que disposa aquest Reial decret.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara de la competència que l'article 149.1.20a de la Constitució atribueix a l'Estat en matèria de marina mercant.

Disposició final segona. *Habilitació normativa.*

El ministre de Foment ha de dictar les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquest Reial decret.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 d'octubre de 2006.

JUAN CARLOS R.

La ministra de Foment,
MAGDALENA ÁLVAREZ ARZA

REGLAMENT PEL QUAL ES REGULEN LES RADIOCOMUNICACIONS MARÍTIMES A BORD DELS VAIXELLS CIVILS ESPANYOLS

CAPÍTOL I

Règim general

SECCIÓ 1a DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reglament té per objecte establir la regulació de les radiocomunicacions marítimes i de les instal·lacions radioelèctriques a bord dels vaixells civils espanyols destinades a emissions del servei mòbil marítim que regula el Reglament de radiocomunicacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions, des de la perspectiva de la tutela de la seguretat marítima.

El seu contingut s'entén sense perjudici del que disposen la Llei 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions, i la seva normativa de desplegament, així

com de qualsevol altra norma que els pugui resultar aplicable.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

1. El que disposa aquest Reglament és aplicable als vaixells civils espanyols, amb les especialitats que s'indiquen en els apartats següents.

2. Els vaixells mercants espanyols subjectes a les prescripcions del Conveni internacional per a la seguretat de la vida humana en el mar (SOLAS) de 1974 es regeixen, en matèria de radiocomunicacions marítimes, per la normativa següent:

a) Preceptes aplicables del Conveni SOLAS i per les especificacions que conté el capítol II, secció 1a, d'aquest Reglament.

b) Reglamentació complementària i autònoma que s'estableix per a aquesta categoria de vaixells en el capítol II, secció 2a.

3. Els vaixells mercants de passatge inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, sobre regles i normes de seguretat aplicables als vaixells que realitzin travessies entre ports espanyols, s'han de regir en matèria de radiocomunicacions pels preceptes aplicables del Reial decret esmentat i del Conveni SOLAS i pel que es refereix al Sistema Mundial de Socors i Seguretat Marítims (SMSSM), pel que disposa l'article 6.2 del Reial decret esmentat, així com per les especificacions al Conveni SOLAS portades a terme per l'Administració marítima, que s'esmenten en la secció 1a del capítol II.

4. Els vaixells pesquers espanyols subjectes a les prescripcions del Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, que determina les normes de seguretat que han de complir els vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres, s'han de regir, en matèria de radiocomunicacions marítimes, pels preceptes aplicables del Reial decret esmentat i la normativa que el complementa continguda, pel que fa a les radiocomunicacions marítimes, en el capítol III d'aquest Reglament.

5. Els vaixells mercants espanyols aliens a l'àmbit d'aplicació del Conveni SOLAS i al del Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol; els vaixells pesquers espanyols no regulats pel Reial decret 1032/1999, de 18 de juliol; els vaixells d'esbarjo, els vaixells de càrrega i serveis de port que surten a la mar (classe T) de menys de 300 tones; els vaixells de serveis de port que no surten a la mar (classe S) i, en general, els restants vaixells civils espanyols, s'han de regir, en matèria de radiocomunicacions marítimes, per la reglamentació que preveu el capítol IV d'aquest Reglament, sobre la base de les competències d'ordenació sobre seguretat de la vida humana en el mar i de la navegació que l'article 86.1 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i la marina mercant atribueix al Ministeri de Foment.

Article 3. *Definicions.*

1. Als vaixells a què es refereix l'article 2.2 d'aquest Reglament els són aplicables les definicions que conté la regla 2 del capítol IV del Conveni SOLAS, així com les que fixa l'apartat 5, lletres a), b), c), d), e), f), g), h) i i).

2. Als vaixells a què es refereix l'article 2.3 d'aquest Reglament els són aplicables les definicions que conté la regla 2 del capítol IV del Conveni SOLAS, les que conté el Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, així com les que fixa l'apartat 5, lletres a), b), c), d), e), f), g), h) i i) d'aquest article.

3. Als vaixells a què es refereix l'article 2.4 d'aquest Reglament els són aplicables les definicions que conté la regla 2 de l'annex al Protocol de Torremolinos, les que

conté l'article 2 del Reial decret 1032/1999, de 18 de juliol, així com les que recull l'apartat 5, lletres a), b), c), d), e), f), g), h) i i) d'aquest article.

4. Als vaixells a què es refereix l'article 2.5 d'aquest Reglament els són aplicables les definicions que recull l'apartat 5 d'aquest article; als vaixells d'esbarjo, les que conté l'apartat 6, i als de pesca no inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1032/1999, de 18 de juliol, les de l'apartat 7 d'aquest article.

5. Als efectes d'aquest Reglament, s'entén per:

a) «Alerta de socors»: Una crida selectiva digital, amb format de crida de socors, en les bandes utilitzades per a les comunicacions terrestres o amb format de missatge de socors, cas en què es retransmet per mitjà d'estacions espacials. La transmissió d'una alerta de socors indica que una unitat mòbil o persona està en perill i necessita auxili immediat. El format de les crides de socors i els missatges de socors s'ajusta al que disposa el Reglament de radiocomunicacions i recomanacions del sector de radiocomunicacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT).

b) Identitats del «Sistema Mundial de Socors i Seguretat Marítims» (SMSSM): Les identitats del servei mòbil marítim, el distintiu de crida del vaixell, les identitats d'Inmarsat i, en alguns casos, la identitat del número de sèrie que poden ser transmises per l'equip d'un vaixell i que serveixen per identificar-lo.

c) «Operador General del Sistema Mundial de Socors i Seguretat Marítims» (COG): La persona que disposi del certificat adequat, ajustat a les disposicions del Reglament de radiocomunicacions i de l'Ordre FOM/2296/2002, de 4 de setembre, per la qual es regulen els programes de formació dels títols professionals de mariners de pont i de màquines de la marina mercant, i de patró portuari, així com els certificats d'especialitat acreditatius de la competència professional. Aquest certificat habilita els seus posseïdors perquè puguin fer anar les estacions de vaixell, sigui quin sigui el seu port o classificació, en totes les zones marítimes de l'SMSSM.

d) «Operador Restringit del Sistema Mundial de Socors i Seguretat Marítims» (COR): La persona que disposi del certificat adequat, ajustat a les disposicions del Reglament de radiocomunicacions i de l'Ordre FOM/2296/2002. El certificat esmentat habilita els seus posseïdors perquè puguin fer anar les estacions de vaixell únicament en la zona marítima A1 de l'SMSSM.

e) «Equip autoritzat»: En l'àmbit de les radiocomunicacions marítimes es considera autoritzat qualsevol equip o dispositiu radioelèctric que compleixi les disposicions del Reial decret 809/1999, de 14 de maig, pel qual es regulen els requisits que han de complir els equips marins destinats a ser embarcats en els vaixells, en aplicació de la Directiva 96/98/CE, així com del Reial decret 1890/2000, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el procediment per a l'avaluació de la conformitat dels aparells de telecomunicacions.

f) «Número de registre»: Autorització que l'Administració marítima estén als equips radioelèctrics que compleixin les disposicions específiques que indica la lletra e) i siguin declarats aptes per ser instal·lats a bord d'un vaixell nacional.

Aquest nombre comprèn tots els equips que siguin idèntics en totes les seves característiques i funcionalitats al tipus i model d'equip objecte de l'autorització. En aquesta autorització s'hi han de reflectir les dades de l'equip, una breu descripció tècnica d'aquest, l'ús a què es destina i el període de validesa, així com les dades del sol·licitant.

g) «Especificació tècnica»: Les característiques tècniques de l'equip relatives a nivells de qualitat, protecció de perturbacions electromagnètiques, mètodes de proves i utilització adequada de l'espectre radioelèctric, segons

estableix la UIT per a cada tipus d'equip. Cada equip que formi part d'una instal·lació radioelèctrica a bord ha de complir el que indiquen aquest Reglament i les especificacions tècniques que li siguin aplicables.

h) «Eslora (L)» i «arqueig en GT»: L'eslora (L) i l'arqueig del vaixell, segons estan definits a l'article 2 del Reglament d'inspecció i certificació de vaixells civils. Aquestes denominacions s'apliquen a tots aquells vaixells en què l'eslora o l'arqueig serveixin per determinar l'equipament radioelèctric del qual hagin d'estar proveïts.

i) «Equips radioelèctrics» o «instal·lacions radioelèctriques dels vaixells»: Els equips o instal·lacions a bord de vaixells l'ús dels quals es destinin tant a radiocomunicacions com a la radionavegació marítima, així com els elements que en formin part o intervinguin en el seu funcionament.

j) «Comunicacions de pont a pont»: Comunicacions sobre seguretat mantingudes entre els vaixells en els punts des d'on es governen normalment.

k) «Escolta contínua»: Escolta contínua no interrompuda, excepte durant els breus intervals en què la capacitat de recepció del vaixell estigui entorpidida o bloquejada per les seves pròpies comunicacions o quan les seves instal·lacions siguin objecte de manteniment o verificació periòdiques.

l) «Crida selectiva digital (LSD)»: Tècnica que utilitza codis digitals i que dona a una estació radioelèctrica la possibilitat d'establir contacte amb una altra estació, o amb un grup d'estacions, i transmetre-hi informació complint les recomanacions pertinents del sector de radiocomunicacions de la UIT.

m) «Telegrafia d'impressió directa»: Tècniques telegràfiques automatitzades que compleixen les recomanacions pertinents del Sector de Radiocomunicacions de la UIT.

n) «Radiocomunicacions generals»: Trànsit operatiu i de correspondència pública que pot incloure el trànsit relacionat amb la seguretat diferent de la dels missatges de socors, urgència i seguretat, que es cursa per mitjans radioelèctrics.

ñ) «INMARSAT»: Organització privada (Inmarsat, Ltd.), que opera en una constel·lació de satèl·lits geoestacionaris i proporciona el segment espacial per a la prestació tant de serveis comercials com dels relatius a la seguretat marítima en l'àmbit de l'SMSSM.

o) «Servei NAVTEX internacional»: Coordinació de la transmissió i recepció automàtica en 518 kHz d'informació sobre seguretat marítima mitjançant telegrafia d'impressió directa de banda estreta fent servir l'idioma anglès.

p) «Localització»: Determinació de la situació de vaixells, aeronaus, vehicles o persones necessitades de socors.

q) «Informació sobre seguretat marítima»: Radioavisos nàutics i meteorològics, pronòstics meteorològics i altres missatges urgents relatius a la seguretat que es transmeten als vaixells.

r) «Servei de satèl·lits d'òrbita polar»: Servei basat en satèl·lits d'òrbita polar, mitjançant el qual es reben i retransmeten alertes de socors procedents de radiobalises de localització de sinistres per satèl·lit i es determina la seva situació.

s) «Reglament de radiocomunicacions»: El Reglament de radiocomunicacions annex al Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions que estigui en vigor en cada moment.

t) «Zona marítima A1»: Zona compresa en l'àmbit de cobertura radiotelefònica de, com a mínim, una estació costanera d'ones mètriques, en la qual s'ha de disposar contínuament de l'alerta de crida selectiva digital (LSD) i l'extensió de la qual està delimitada pel Govern contractant interessat.

u) «Zona marítima A2»: Zona de la qual s'exclou la zona marítima A1, compresa en l'àmbit de cobertura radiotelefònica de, com a mínim, una estació costanera d'ones hectomètriques, en la qual s'ha de disposar contínuament de l'alerta de LSD i l'extensió de la qual està delimitada pel Govern contractant interessat.

v) «Zona marítima A3»: Zona de la qual s'exclouen les zones marítimes A1 i A2, compresa en l'àmbit de cobertura d'un satèl·lit geostacionari d'Inmarsat, en la qual s'ha de disposar contínuament de l'alerta.

w) «Zona marítima A4»: Qualsevol de les altres zones que queden fora de les zones marítimes A1, A2 i A3.

x) «Estació costanera»: Estació terrestre del servei mòbil marítim.

y) Els conceptes que no estiguin expressament definits en aquest Reglament tenen el significat que preveuen la normativa de telecomunicacions en vigor i, si no, el Reglament de Radiocomunicacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT) o els convenis de l'Organització Marítima Internacional (OMI).

6. A efectes de l'equipament radioelèctric de què han d'anar proveïts els vaixells d'esbarjo, les zones de navegació per les quals poden navegar es defineixen i es precisen de la manera següent:

a) «Zona de navegació 1»: Zona de navegació il·limitada.

b) «Zona de navegació 2»: Navegació en la zona compresa entre la costa i la línia paral·lela a aquesta traçada a 60 milles.

c) «Zona de navegació 3»: Navegació en la zona compresa entre la costa i la línia paral·lela a aquesta traçada a 25 milles.

d) «Zona de navegació 4»: Navegació en la zona compresa entre la costa i la línia paral·lela a aquesta traçada a 12 milles.

e) «Zona de navegació 5»: Navegació en la qual l'embarcació no s'allunyi més de 5 milles d'un abríc o platja accessible.

f) «Zona de navegació 6»: Navegació en la qual l'embarcació no s'allunyi més de 2 milles d'un abríc o platja accessible.

g) «Zona de navegació 7»: Navegació per a aigües costaneres protegides, ports, rades, badies abrigades i aigües protegides en general.

7. A efectes de l'equipament radioelèctric de què han d'anar proveïts, els vaixells de pesca compresos en l'àmbit d'aplicació del capítol IV d'aquest Reglament es defineixen de la manera següent:

a) «Vaixells i embarcacions de pesca local»: La que s'efectua sense allunyar-se de la costa més de 10 milles.

b) «Vaixells i embarcacions de pesca de litoral»: La que es practica dins la zona compresa entre el litoral i la línia de 60 milles paral·lela a aquest i entre els paral·lels 52° N i 20° N.

c) «Vaixells i embarcacions de pesca d'altura»: La que es porta a efecte fora de l'expressada línia de 60 milles i en la zona compresa entre els paral·lels 60° N i 35° S i els meridians 52° E i 20° W.

d) «Vaixells i embarcacions de pesca de gran altura»: La que s'exerceix sense cap limitació de mars ni distàncies en la costa fora de la zona compresa anteriorment.

SECCIÓ 2a PRECEPTES TÈCNICS COMUNS A TOTS ELS VAIXELLS

Article 4. Zones marítimes espanyoles.

1. Als efectes d'aquest Reglament, es consideren zones marítimes A1, A2 i A3, les zones de navegació en les quals hi hagi cobertura, almenys, d'una estació costanera nacional proveïda d'equips transmissors i receptors de

radiocomunicacions marítimes, i que efectuïn una escolta contínua en les freqüències de seguretat marítima d'ones mètriques (VHF), hectomètriques (MF) i decamètriques (HF), de radiotelefonía i/o LSD. En HF el servei es presta de manera parcial en les freqüències de 8414,5 KHz i 12577 KHz.

2. Sense perjudici del que indica l'apartat anterior i a efectes de l'equipament radioelèctric que hagin de portar els vaixells nacionals, s'estableixen les zones marítimes espanyoles següents:

a) La zona marítima compresa entre qualsevol punt del litoral mediterrani i sud peninsulars i els ports de Ceuta o Melilla, així com la zona marítima entre illes de l'arxipèlag canari o balear, es considera a tots els efectes zona marítima A1.

b) La zona compresa entre qualsevol punt del litoral mediterrani i sud peninsulars o els ports de Ceuta i Melilla i qualsevol de les illes de l'arxipèlag balear té per als vaixells indicats la consideració de zona marítima A1.

c) La zona nord/sud de la costa portuguesa es considera zona marítima A2.

d) La zona compresa entre qualsevol punt de la costa nacional peninsular o insular i els ports de l'arxipèlag canari, així com la zona de costa del nord-oest africà la distància de la qual des d'una estació costanera nacional peninsular o insular sigui superior a les 150 milles, té la consideració de zona marítima A3.

Article 5. Identitats del Sistema Mundial de Socors i Seguretat Marítimes.

1. En relació amb el que disposa la regla 5-1 del capítol IV de l'annex del Conveni SOLAS, l'òrgan competent per a l'assignació de les identitats del servei mòbil marítim (MMSI), per a la seva programació en els equips de crida selectiva digital i en les radiobalises per satèl·lit respecte dels vaixells nacionals és la Direcció General de la Marina Mercant, que ha de mantenir una base de dades actualitzada d'aquestes identitats permanentment connectada amb el Centre Nacional de Coordinació de Salvament Marítim (CNCS).

Les identitats per a estacions costaneres i centres de coordinació de salvament marítim (CCS) també les assigna la Direcció General de la Marina Mercant.

Així mateix, i si és necessari per poder complir determinats serveis de seguretat de la navegació i salvament, com ara radiobalises de tipus personal o altres serveis, la Direcció General de la Marina Mercant pot assignar excepcionalment altres identitats diferents de l'MMSI o del distintiu de crida.

2. Les sol·licituds de MMSI les han de dirigir els propietaris o explotadors dels vaixells o els seus representants autoritzats a la Direcció General de la Marina Mercant. El termini màxim per resoldre i notificar els procediments d'assignació de les identitats esmentades per la Direcció General de la Marina Mercant és d'un mes. S'entén desestimada la sol·licitud si en aquest termini no s'ha dictat i notificat la resolució.

Article 6. Registres radioelèctrics.

1. En els vaixells a què es refereixen els articles 34, 43 i 54 s'ha de mantenir un registre radioelèctric, el diari del servei radioelèctric, en el qual s'han d'anotar totes les comunicacions de socors, urgència, seguretat i els successos d'importància que tinguin lloc en les zones pròximes a la navegació del vaixell. Les anotacions s'han de fer tan detallades com sigui possible sempre que el vaixell prengui part en les operacions esmentades.

També s'han d'anotar en el registre les dades de les proves realitzades a les radiobalises de localització de

sinistres, així com els detalls del manteniment de les bateries i altres dades indicades en el mateix diari.

2. El diari del servei radioelèctric ha d'estar legalitzat per la capitania marítima de primera o per la Direcció General de la Marina Mercant i signat pel capità o persona responsable en el vaixell; té validesa de document públic i si s'hi reflecteixen dades falses n'és responsable davant l'Administració marítima l'oficial de guàrdia corresponent. Aquest diari es pot adquirir en qualsevol de les capitànies marítimes o en la Direcció General de la Marina Mercant.

3. Els diaris del servei radioelèctric sempre s'han de conservar en l'estació radioelèctrica, a disposició de l'Administració marítima i, una vegada s'hagin fet servir totes les pàgines, en l'última s'ha de fer constar la data en què s'arxiva, amb la signatura del capità o la persona responsable del vaixell, els quals són els responsables de la seva custòdia. Aquests diaris s'han de conservar a bord del vaixell, almenys durant un període de dos anys, per si de cas és necessari presentar-los a requeriment de l'Administració marítima.

4. El diari del servei radioelèctric es considera a tots els efectes un document públic, i ha de tenir les característiques següents:

a) Les mides de les seves pàgines són de 210 x 297 mm i està enquadernat de forma apaisada.

a) Cada diari consta de cent fulls i només han d'anar foliades les pàgines assignades per a les anotacions de l'escolta radioelèctrica.

b) El format de cada exemplar ha de ser el que detalla l'annex I.

d) La resta dels fulls que componen aquest diari han d'estar impresos segons el model.

e) Totes les anotacions que es facin en aquest diari s'han de fer amb tinta (ploma estilogràfica, bolígraf, etc.).

f) No es pot arrencar cap de les pàgines d'aquest diari i si, per qualsevol motiu, alguna d'aquestes resulta danyada o extraviada, l'oficial de guàrdia ha de registrar en el diari les causes del dany o l'extraviament produït.

5. En els vaixells que no estiguin obligats a disposar del diari del servei radioelèctric, s'ha de deixar referència escrita, en el diari de bord, de tots els successos relacionats amb les comunicacions o senyals de socors dels quals hagin tingut coneixement durant la navegació, encara que no hi hagin pres part.

Article 7. *Llicència d'estació de vaixell (LEB).*

1. Els vaixells espanyols que disposin d'algun equip transmissor de radiocomunicacions d'ús marítim, ja sigui d'ús obligatori o d'instal·lació voluntària, han de disposar obligatòriament de la llicència d'estació de vaixell (LEB) expedida per la Direcció General de la Marina Mercant. Aquesta llicència ha d'estar situada en un lloc fàcilment visible de l'estació radioelèctrica del vaixell per al qual va ser expedida i ha d'emparar i autoritzar, exclusivament, els equips, freqüències o canals que s'hi indiquen.

No estan obligats a disposar de llicència els vaixells que només disposin d'equips radiotelefònics portàtils d'ones mètriques l'ús dels quals es destini exclusivament a serveis d'emergències marítimes.

Tampoc s'inclouen en la llicència equips emissors com ara radars, sondes o altres que no siguin els considerats com a equips transmissors utilitzats per a les radiocomunicacions marítimes.

2. La llicència, el model de la qual figura a l'annex II, té un període de validesa de 5 anys per als vaixells de passatge sigui quina sigui la seva classificació; per als de càrrega iguals o superiors a 300 tones; per als vaixells de pesca nous i existents amb una eslora igual o superior a 24 metres, i per als vaixells de serveis de port que surten

al mar (classe T). Per a la resta dels vaixells la validesa és indefinida.

L'empresa operadora del vaixell, o el seu representant autoritzat, han de sol·licitar la renovació de la llicència quan finalitzi el seu període de validesa o quan, si es tracta d'una llicència indefinida, variïn les condicions sobre la base de les quals va ser expedida.

3. Qualsevol nova instal·lació d'un aparell transmissor o la seva substitució per un de diferent del que figura en la llicència, així com qualsevol modificació substancial de les dades que hi figuren comporta l'obligació de sol·licitar una nova llicència a la Direcció General de la Marina Mercant. Tanmateix, no cal sol·licitar una nova llicència quan l'equip substituït sigui igual en totes les seves característiques al que ja hi figurava, però, en aquest cas, la substitució s'ha de comunicar a l'Administració marítima, mitjançant l'imprès oficial d'instal·lació.

4. S'ha d'expedir una nova llicència, el període de vigència de la qual és el mateix que ja figurava en la llicència original, en els vaixells que disposin de llicència en període de validesa quan canviïn de nom, del distintiu de crida o del senyal d'identificació que hi figurin, o de propietari sempre que no es produeixi cap modificació en l'equipament radioelèctric instal·lat. D'aquesta incidència se n'ha de deixar constància escrita en el revers de la llicència.

5. L'operador d'un vaixell nou la construcció del qual es porti a terme en un país estranger o d'un vaixell existent que estigui fora d'Espanya i la llicència del qual caduqui ha de sol·licitar, de les autoritats competents de l'Estat corresponent, l'expedició d'una llicència provisional que acrediti que l'estació radioelèctrica compleix les disposicions del Reglament de Radiocomunicacions de la UIT. Aquesta llicència ha de contenir les principals dades descriptives de l'estació (nom, distintiu de crida, MMSI, propietari del vaixell, zones de navegació autoritzades, etc.), així com la relació d'equips transmissors de radiocomunicacions autoritzats.

En cas que no sigui possible obtenir aquesta llicència, l'Administració marítima espanyola pot autoritzar una organització reconeguda, amb fonament en el Reial decret 90/2003, de 24 de gener, sobre regles i estàndards comuns sobre les organitzacions d'inspecció i control de vaixells i per a les activitats corresponents de l'Administració marítima, que l'ha d'expedir en nom seu. El període de validesa d'aquesta llicència no pot ser mai superior a cinc mesos o fins a l'arribada del vaixell al primer port espanyol.

Article 8. *Notificació i registre de radiobalises.*

1. Les radiobalises per satèl·lit de 406 MHz i les altres radiobalises que s'instal·lin en els vaixells nacionals han d'estar registrades en la Direcció General de la Marina Mercant, la qual ha de mantenir una base de dades actualitzada d'aquestes, per tal de facilitar l'activitat dels serveis de salvament. Sense perjudici del que indica l'article 5, el codi a programar per a aquestes radiobalises és el número d'identificació del servei mòbil marítim (MMSI).

Els vaixells amb radiobalises programades amb el seu distintiu de crida en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reglament poden mantenir la programació esmentada fins que es produeixi la caducitat de les seves bateries, i se n'ha de modificar la identificació coincidint amb el canvi esmentat.

2. Una vegada programada la radiobalisa i abans d'enviar-la al vaixell, el distribuïdor autoritzat ha de remetre a la Direcció General de la Marina Mercant el corresponent full de programació, segons el model de l'annex III, amb totes les dades correctament consignades. Al costat del full de programació, s'hi ha d'adjuntar una còpia del registre de programació original de la radiobalisa.

3. Les empreses autoritzades per a la programació de les radiobalises han de ser els seus propis fabricants o les empreses a les quals s'hagi facilitat el número de registre. Aquestes poden autoritzar, al seu torn, altres distribuïdors per actuar en nom seu, i, en aquest cas, han de facilitar a la Direcció General de la Marina Mercant la relació dels distribuïdors autoritzats i els mitjans tècnics de què disposen per programar-les. En el transcurs del primer mes de cada any, les empreses o distribuïdors autoritzats també han de remetre a la Direcció General esmentada una llista de totes les radiobalises programades durant l'any anterior.

4. El distribuïdor o l'instal·lador autoritzat, abans de procedir a la instal·lació de la radiobalisa a bord del vaixell, ha de presentar a la capitania marítima el corresponent imprès de sol·licitud d'instal·lació, així com una còpia del full de programació de la radiobalisa que pretén instal·lar.

5. Quan, per qualsevol motiu, es desmunti una radiobalisa de 406 MHz d'un vaixell o quan aquest hagi de ser abanderat en un altre Estat, l'armador o el seu representant legal n'han de comunicar la baixa a la Direcció General de la Marina Mercant, directament o a través de qualsevol capitania marítima, per tal de donar-la de baixa a la base de dades.

6. Qualsevol radiobalisa que s'instal·li en un vaixell espanyol ha de portar marcades en el seu exterior, amb material indeleble que no es deteriori, les instruccions de funcionament en castellà, la data de caducitat de les seves bateries i la identificació del vaixell a què pertany (nom, distintiu de crida i MMSI). El dispositiu d'alliberament ha de portar marcat, també en el seu exterior o en una xapa vora aquest, les instruccions d'ús i la seva data de caducitat.

7. Quan la radiobalisa instal·lada en un vaixell s'acioni involuntàriament sense que hi hagi cap motiu per fer-ho, el capità o la persona responsable d'aquest han de posar el fet en coneixement de l'Administració marítima per evitar la utilització injustificada dels mitjans de salvament. La notificació es pot fer utilitzant els mitjans de què disposi el vaixell, a través de qualsevol estació costanera o centre coordinador de salvament marítim (CCS).

8. Quan per qualsevol motiu variïn les dades que figuren en el full de registre original d'una radiobalisa (canvi de propietari, dades del vaixell, caducitat de les bateries o alliberador hidrostàtic, etc.) el propietari del vaixell ha de facilitar a la Direcció General de la Marina Mercant un nou full de registre, en el qual s'han d'incloure aquestes modificacions per actualitzar la informació disponible a la base de dades.

Article 9. Proveïdors de serveis d'instal·lació.

1. L'empresa o la persona física que realitzi qualsevol servei d'instal·lació, manteniment o reparació dels equips radioelèctrics marins en un vaixell ha de disposar d'una autorització atorgada per l'Administració marítima.

2. Per obtenir la condició d'empresa instal·ladora d'equips radioelèctrics marins a bord dels vaixells, els interessats s'han d'inscriure en el Registre d'empreses instal·ladores, de reparació i manteniment d'equips radioelèctrics dels vaixells dependent de la Direcció General de la Marina Mercant.

3. Els interessats han d'adreçar una sol·licitud, en el model que recull l'annex IV, a la Direcció General de la Marina Mercant, acompanyada de la documentació que s'indica a l'imprès.

4. Un cop rebuda la sol·licitud amb la documentació annexa, la Direcció General de la Marina Mercant ha de tramitar l'expedient d'inscripció i practicar els actes d'instrucció que siguin pertinents en relació amb les dades aportades. En cas que la inscripció no es pugui practicar

per insuficiència de les dades aportades, s'ha de requerir l'interessat perquè les completi en el termini de deu dies hàbils.

5. Instruït l'expedient, la Direcció General de la Marina Mercant ha de notificar la resolució, que no exhaureix la via administrativa, per la qual s'autoritza o es denega la inscripció, en el termini màxim de tres mesos. L'autorització té una vigència de cinc anys prorrogables.

6. Una vegada practicada la primera inscripció, qualsevol fet o circumstància que suposi la modificació de les dades que hagin de ser objecte d'inscripció s'ha de fer constar en el Registre, en el termini màxim d'un mes a partir del moment en què es produeixi, mitjançant una sol·licitud adreçada a la Direcció General de la Marina Mercant, adjuntant-hi una còpia autenticada de la documentació que acrediti fefaentment els fets o les circumstàncies esmentats. La Direcció General de la Marina Mercant ha de dictar resolució sobre la procedència de la inscripció de les modificacions sol·licitades, en el termini i amb els efectes que preveu l'apartat anterior.

7. La inscripció registral té la consideració de títol habilitant. La primera inscripció, les seves successives modificacions i la seva cancel·lació les ha de practicar d'ofici l'encarregat del registre, i ha d'expressar la data en què es van produir. Quan es cancel·li una inscripció, l'encarregat del registre també ha d'anotar la causa que ho va determinar.

8. A més dels requisits de caràcter tècnic que han de complir les empreses per obtenir la condició d'instal·ladors, aquestes empreses han de:

- a) Estar donades d'alta, si és procedent, en l'impost d'activitats econòmiques, en els epígrafs adequats.
- b) Estar al corrent de les seves obligacions tributàries.
- c) Estar al corrent de les seves obligacions envers la Seguretat Social.
- d) Si es tracta de persones jurídiques, estar legalment constituïdes.
- e) Disposar de personal titulat competent.
- f) Disposar d'una assegurança de responsabilitat civil de 300.000 € en el cas d'empreses de tipus M-1, 150.000 € per a les empreses de tipus M-2 i 30.000 € per a les de tipus M-3.

9. Als efectes del punt e) de l'apartat anterior, s'entén que són titulats competents els següents o els que disposin de titulació equivalent:

- a) Llicenciat o diplomad de la marina civil en l'especialitat de radioelectrònica.
- b) Enginyer de telecomunicació o enginyer tècnic de telecomunicació de l'especialitat corresponent. Enginyer naval i oceànic o enginyer tècnic naval de l'especialitat corresponent.
- c) Tècnic en l'especialitat de radioelectrònica (nivell FP-2).

10. Les empreses que hagin d'actuar com a empreses d'instal·lació a bord de vaixells es classifiquen, segons els equips que estiguin autoritzats a instal·lar, com s'indica a continuació:

- a) Tipus M-1: obtenen la denominació d'empreses de tipus M-1 les empreses autoritzades a realitzar serveis d'instal·lació de tots els equips que s'instal·lin en un vaixell, amb independència de la zona marítima en què realitzi les seves navegacions (A1-A2-A3/A4).
- b) Tipus M-2: empreses autoritzades a realitzar serveis d'instal·lació de tots els equips que s'instal·lin en un vaixell que realitzi navegacions per les zones marítimes A1 i A2.
- c) Tipus M-3: empreses autoritzades a realitzar serveis d'instal·lació en determinats equips. L'empresa sol·

licitant ha d'indicar quins són els equips per als quals sol·licita l'autorització esmentada.

11. Les empreses autoritzades segons la classificació esmentada a l'apartat anterior han de disposar, com a mínim, dels mitjans personals i materials següents:

a) Tipus: M-1 i M-2.

1r Instal·lacions adequades per a l'emmagatzematge, desmuntatge, reparació, muntatge i prova dels equips radioelèctrics.

2n Personal tècnic competent. Almenys dues persones titulades (una d'elles de grau superior), d'acord amb el que especifica l'apartat 9 d'aquest article.

3r Personal tècnic qualificat suficient per a instal·lació, reparacions i prova d'equips dels vaixells contractats per al seu manteniment.

4t Equip de proves i eines apropiades per a la reparació i el manteniment de qualsevol dels elements de l'equip radioelèctric.

5è Recanvis suficients i degudament emmagatzemats o que puguin ser obtinguts en un breu espai de temps.

6è Documentació i manuals adequats d'instal·lació, servei i prova subministrats pels fabricants.

7è Programes continus de formació quant a noves tècniques i reglamentacions de seguretat.

8è Registres adequats de les operacions de reparació, manteniment i calibratge.

9è Les de tipus M-1 han d'aportar el certificat d'aprovació en vigor ISO 9001:2002 específic i referit a aquesta activitat d'empresa certificadora acreditada.

10è Serveis, propis o contractats, que abracin la zona de navegació del vaixell en línia regular, així com disponibilitat per acudir a prestar serveis de manteniment i reparació a altres ports quan es necessiti i amb el mínim de demora possible.

b) Tipus M-3:

1r Instal·lacions adequades per a l'emmagatzematge, desmuntatge, reparació, muntatge i prova dels equips radioelèctrics que estiguin autoritzats a instal·lar i reparar.

2n Personal tècnic competent. Almenys una persona titulada que disposi de qualsevol de les titulacions que s'esmenten en el punt 9 d'aquest article.

3r Personal tècnic qualificat suficient per efectuar la instal·lació i reparació dels equips esmentats.

4t Equip de proves i eines apropiades per a la reparació de qualsevol dels elements de l'equip radioelèctric instal·lat.

5è Recanvis suficients i degudament emmagatzemats o que puguin ser obtinguts en un breu espai de temps.

6è Documentació i manuals adequats d'instal·lació, servei i prova subministrats pels fabricants.

7è Registres adequats de les operacions d'instal·lació i reparació.

12. Les empreses d'estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu poder realitzar activitats d'instal·lació o manteniment en terra en vaixells espanyols, sempre que estiguin autoritzades a realitzar aquest tipus d'instal·lacions en els seus països d'origen. L'Administració marítima espanyola pot recollir de les empreses esmentades la presentació d'aquestes acreditacions.

Les empreses diferents de les indicades en el paràgraf anterior poden exercir les activitats d'instal·lació i manteniment en terra en vaixells espanyols, sempre que siguin autoritzades per l'Administració marítima espanyola.

13. Les empreses instal·ladores estan obligades a instruir en el maneig dels equips el personal que realitzi les funcions d'operador de radiocomunicacions en el vaixell

quan es produeixi el lliurament de la instal·lació radioelèctrica, així com quan s'instal·li un nou equip de radiocomunicacions a bord d'aquest.

14. Sense perjudici del que preveuen els apartats anteriors, la Direcció General de la Marina Mercant pot autoritzar per exercir com a empreses d'instal·lació les empreses de tipus M-2 i M-3 que, fins i tot sense complir tots els requisits indicats, acreditin que disposen d'una experiència continuada en la instal·lació, el manteniment i la reparació d'equips radioelèctrics amb una antiguitat mínima de tres anys.

Aquestes empreses han de provar que disposen de mitjans adequats i de prou capacitat tècnica per al manteniment, la instal·lació i la reparació dels equips que estiguin autoritzats a mantenir, instal·lar i reparar, i que compten amb personal amb experiència acreditada per a la realització de les funcions esmentades.

Les dites empreses han de presentar davant la Direcció General de la Marina Mercant els documents següents:

a) Justificant del pagament de l'impost d'activitats econòmiques en els epígrafs adequats, si és procedent.

b) Alta en la Seguretat Social corresponent al període en què es vol acreditar l'experiència.

c) Relació d'instal·lacions efectuades durant els últims tres anys.

d) Llocs on exerceix les seves activitats d'instal·ladora.

e) Relació de personal al seu servei, experiència acreditada i, si s'escau, cursos d'especialitat realitzats per aquests.

La Direcció General de la Marina Mercant ha d'avaluar la documentació presentada i atorgar, si escau, l'autorització pertinent, i procedir a la corresponent inscripció en el registre.

15. Quan la Direcció General de la Marina Mercant comprovi que una empresa instal·ladora no compleix algun dels requisits o obligacions que estableix aquest article, li ha de concedir un mes de termini per esmenar l'incompliment. Transcorregut el termini sense que l'esmena s'hagi produït, s'ha de tramitar l'expedient de cancel·lació.

Cancel·lada una inscripció, l'encarregat del registre ha d'anotar igualment la causa que la va determinar.

Article 10. *Projecte de construcció i reformes.*

1. El projecte general amb el qual s'iniciï la construcció d'un vaixell ha de complir el que disposa el títol II del capítol III del Reglament d'inspecció i certificació de vaixells civils, aprovat pel Reial decret 1837/2000, de 10 de novembre. El projecte general, signat per un tècnic competent, ha d'incloure, entre altres documents, una memòria o projecte tècnic sobre equips de radiocomunicacions i radionavegació, amb el contingut següent:

a) Característiques del vaixell (nom, arqueig en GT, eslora L i activitat a la qual es dedicarà).

b) Zones de navegació per on el vaixell pretén desplaçar-se, de conformitat amb l'article 4.

c) Relació d'equips radioelèctrics i de radionavegació que s'han d'instal·lar en el vaixell, indicant la seva marca, model i potències d'emissió dels transmissors. En cas que en aquesta fase del projecte no es conegui encara la identitat dels equips que han de ser instal·lats, s'ha de fer referència, almenys, al seu tipus i número, indicant la regla del Conveni SOLAS que els sigui aplicable o el precepte que n'estableixi l'obligatorietat.

d) Plànol del pont de comandament i/o sala de radiocomunicacions, amb indicació de la ubicació de cadascun dels equips, incloent les seves unitats de control,

impressores, localització de radiobalises i transponedors de radar, etc., com a mínim a una escala 1:50.

e) Plànols de la disposició i identificació de cadascuna de les antenes (antenes transmissores, antenes receptores i GPS, antenes de radar, antenes de terminals de satèl·lit, etc.), a escala 1:50 com a mínim, amb els seus diagrames de cablejat, i amb indicació de la distància entre cadascuna. Els plànols de totes les antenes s'han de mostrar longitudinalment des de la posició de proa a popa i de babord a estribord, així com en planta.

f) Esquema elèctric complet de tota la instal·lació, amb indicació de connexions entre els equips i la representació dels diferents components elèctrics (com ara rectificadors, carregadors, relés, díodes, fusibles, aparells de mesura, etc.), així com distribució de preses de terra.

g) Plànol amb la ubicació de les bateries d'acumuladors, càlculs de les seves capacitats, corbes característiques de descàrrega estesa pel fabricant i tipus de carregador recomanat per aquest, esquema d'alimentacions i relació de consums de cadascun dels equips.

h) Tipus de manteniment elegit (manteniment en terra, manteniment a bord o duplicació d'equips).

i) Nom i raó social de l'empresa instal·ladora.

j) Valoració econòmica del projecte.

2. Quan la memòria de l'estació radioelèctrica es presenti amb posterioritat a la presentació del projecte inicial de construcció, s'entén com una memòria parcial i, per tant, pot anar signada pel tècnic que va signar tot el projecte, o per un tècnic competent dels que indica l'apartat 6 d'aquest article, i visada pel col·legi professional al qual pertanyi.

La memòria ha de contenir les mateixes dades indicades a l'apartat 1.

3. Els projectes de transformació o reforma de qualsevol tipus de vaixell en el qual la instal·lació radioelèctrica estigui totalment o parcialment afectada han d'incloure, per a la seva aprovació, un pla d'instal·lació dels equips radioelèctrics, signat per un tècnic competent dels que indica l'apartat 6, amb el contingut següent:

a) Característiques del vaixell (nom, distintiu de crida, arqueig en GT i eslora).

b) Zones de navegació per on el vaixell pretén desplaçar-se.

c) Relació d'equips radioelèctrics i de radionavegació que estan instal·lats o s'han d'instal·lar en el vaixell, indicant-ne la marca, el model, els números de registre i de sèrie (si es coneixen) i la potència d'emissió dels transmissors.

d) Plànol del pont de comandament i/o sala de radiocomunicacions, amb indicació de la ubicació de cadascun d'aquests equips, incloent-hi les seves unitats de control, impressores, localització de radiobalises i transponedors de radar, etc.

e) Plànols en alçat i planta amb la disposició i identificació de cadascuna de les antenes (antenes transmissores, antenes receptores, antenes de radar, antenes de terminals de satèl·lit, etc.)

f) Esquema elèctric de la instal·lació i distribució de preses de terra.

g) Plànol amb la ubicació de les bateries d'acumuladors i la seva capacitat.

h) Nom i raó social de l'empresa instal·ladora dels equips.

Ha d'estar disponible a bord del vaixell, per si de cas la requereix l'Administració marítima, una còpia compulsada del projecte tècnic o del pla d'instal·lació.

4. Als efectes d'aquest article, s'entén per transformació o reforma la realització de qualsevol de les modificacions següents:

a) Adaptació del vaixell a l'SMSSM.

b) Modificacions en l'estructura que afectin de manera substancial la instal·lació radioelèctrica i requereixin el desmuntatge i posterior muntatge d'equips, cablejat o antenes.

c) Instal·lació de tres o més equips radioelèctrics.

d) Instal·lació del registrador de dades de travessia (RDT).

5. Els projectes esmentats en els apartats 1 i 3 d'aquest article, corresponents a vaixells d'eslora igual o superior a 24 metres, s'han d'adreçar per a la seva aprovació al director general de la Marina Mercant, el qual ha de dictar i notificar la resolució per la qual s'aprovi o es rebutgi el projecte esmentat en el termini màxim de tres mesos. Si no hi ha resolució expressa, la sol·licitud s'entén desestimada.

Una vegada que el projecte hagi estat aprovat per la Direcció General de la Marina Mercant, aquesta ho ha de comunicar al sol·licitant, el qual n'ha de remetre una còpia a la capitania marítima de primera en l'àmbit de la qual s'hagi de fer la instal·lació, per tal que es pugui fer un seguiment de les tasques d'instal·lació.

Els projectes dels vaixells d'eslora inferior a 24 metres s'han de remetre a la capitania marítima de primera en l'àmbit de la qual s'hagi de fer la instal·lació, on han de ser informats, tramitats i, si escau, autoritzats, en els termes que preveu el paràgraf primer d'aquest apartat.

6. Als efectes del que indica l'apartat 3, i en virtut del que disposa l'Ordre FOM/3479/2002, de 27 de desembre, per la qual es regula la signatura i el visat de documents a què es refereix el Reial decret 1837/2000, de 10 de novembre, s'entén que són titulats competents les persones que tinguin la titulació d'oficial radioelèctric de la marina mercant de primera o segona classe o llicenciat o diplomad de la marina civil en l'especialitat de radioelectrònica.

7. Abans d'iniciar les obres de construcció o reforma de la instal·lació radioelèctrica en un vaixell, el seu operador o el seu representant n'ha d'informar la capitania marítima competent, per tal que l'inspector radiomàritim pugui fer-ne un seguiment. Una vegada acabada tota la instal·lació en el vaixell, l'empresa instal·ladora ha de lliurar en la capitania marítima un certificat, d'acord amb el model de l'annex V, en el qual s'acrediti la idoneïtat de la instal·lació radioelèctrica així com el compliment de totes les prescripcions exigides.

L'operador del vaixell o el seu representant han de sol·licitar la visita d'un inspector, el qual ha de comprovar la instal·lació i efectuar les proves de funcionament de tots els equips, i expedir, si s'escau, el corresponent certificat de seguretat radioelèctrica.

8. Els vaixells que es construeixen a l'estranger i estiguin destinats a enarborar el pavelló espanyol han de complir els requisits que exigeix l'article 32 del Reglament d'inspecció i certificació de vaixells civils. Així mateix, i pel que fa a la instal·lació radioelèctrica, s'ha de seguir el mateix procediment que si fossin construïts a Espanya.

9. L'abanderament a Espanya dels vaixells procedents d'altres registres i amb equips que ja estiguin instal·lats s'ha de portar a terme complint els requisits que indiquen els articles 33 i 34 del Reglament d'inspecció i certificació de vaixells civils i, pel que fa a les embarcacions d'esbarjo, l'article 3 del Reial decret 1434/1999, de 10 de setembre, que estableix els reconeixements i les inspeccions de les embarcacions d'esbarjo per garantir la seguretat de la vida humana a la mar i determina les condicions que han de complir les entitats col·laboradores d'inspecció.

Per procedir a l'abanderament és necessari presentar el pla d'instal·lació que indica l'apartat 3. A més, la instal·lació radioelèctrica s'ha de sotmetre a un reconeixement per part dels serveis d'inspecció, a fi d'avaluar el grau de conservació, funcionament i compliment de la normativa

nacional o internacional vigent, tenint en compte el tipus de vaixell de què es tracti.

Com a resultat de l'informe del reconeixement, l'òrgan competent ha d'aprovar, si s'escau, la instal·lació, i expedir, si és procedent, el certificat corresponent.

Article 11. *Activació de terminals d'Inmarsat.*

1. Les empreses o els organismes que han de realitzar les funcions de punts d'activació de serveis (habitualment conegudes per l'acrònim en anglès PSA), exercint d'intermediaris entre l'usuari i l'organització Inmarsat per a l'activació de terminals l'ús dels quals es destini a comunicacions marítimes, sense perjudici d'estar habilitats per aquesta, han d'obtenir l'autorització de la Direcció General de la Marina Mercant. Les empreses que siguin autoritzades a constituir-se en PSA han de complir per fer-ho els requisits següents:

a) Disposar dels recursos tècnics i mitjans humans necessaris per processar les aplicacions electròniques a Inmarsat.

b) Acceptar totes les sol·licituds d'activació de terminals que els siguin requerides independentment de la seva procedència, i s'han de comprometre a enviar-les a Inmarsat en un termini no superior a les sis hores des de la seva recepció.

c) Activar els terminals d'acord amb les numeracions assignades per l'Administració marítima o, si s'escau, per l'organització Inmarsat.

2. La Direcció General de la Marina Mercant pot efectuar totes les inspeccions que consideri necessàries per comprovar el compliment de les condicions esmentades reservant-se el dret a revocar l'autorització per actuar com a PSA a aquelles empreses que incompleixin les condicions esmentades.

3. Si un terminal requereix per a la seva activació una numeració assignada per l'Administració marítima, la PSA interessada ha de sol·licitar aquest número a la Direcció General de la Marina Mercant abans de procedir a l'activació de l'equip.

Les PSA autoritzades han de comunicar a la Direcció General de la Marina Mercant totes les activacions de terminals d'Inmarsat que realitzin en els vaixells, plataformes o qualsevol altre artefacte flotant espanyols amb la finalitat que puguin ser incloses a la base de dades de la inspecció radiomarítima.

4. L'empresa explotadora d'un vaixell que tingui instal·lat un equip terminal d'Inmarsat, o el seu representant autoritzat, està obligada a comunicar per escrit a la Direcció General de la Marina Mercant la baixa i la desactivació de l'equip esmentat quan sigui desmuntat o quan el vaixell sigui abanderat en un altre Estat.

5. La Direcció General de la Marina Mercant pot sol·licitar a una PSA la desactivació d'un terminal d'Inmarsat instal·lat en un vaixell quan tingui coneixement que l'usuari del terminal incompleix la normativa sobre seguretat marítima o causa, sense motiu justificat, interferències continuades amb l'alerta de socors.

Article 12. *Instal·lació i desmuntatge d'equips radioelèctrics marins.*

1. Tots els equips radioelèctrics que s'instal·lin en els vaixells espanyols, sigui quina sigui la seva classificació, han de ser registrats per l'Administració marítima i necessiten l'autorització prèvia per a la seva instal·lació a bord.

2. Les sol·licituds d'autorització d'instal·lació, segons el model que recull l'annex VI, l'operador del vaixell o el seu representant autoritzat les ha d'adreçar a la capitania marítima en l'àmbit de la qual hi hagi el port on s'ha de fer la instal·lació. Per a instal·lacions que s'hagin de fer en

ports estrangers, les sol·licituds d'instal·lació s'han d'adreçar a la Direcció General de la Marina Mercant.

La capitania marítima competent, si el vaixell està en un port espanyol, o la Direcció General de la Marina Mercant, si el vaixell està en un port estranger, han de dictar i notificar la resolució en el termini d'un mes. Si no hi ha resolució expressa la sol·licitud es considera desestimada.

3. Tots els equips que s'instal·lin a bord d'un vaixell espanyol han de ser una rèplica fidel de l'equip registrat. Qualsevol variació de les seves característiques s'ha de comunicar a la Direcció General de la Marina Mercant, que ha de decidir si l'equip segueix sent vàlid per instal·lar-lo en el vaixell.

4. Un cop rebuda la sol·licitud d'autorització d'instal·lació d'un equip, i comprovades les dades que hi figuren, la capitania marítima, si la instal·lació s'ha de realitzar en un port espanyol, o la Direcció General de la Marina Mercant, en els altres casos, han d'autoritzar o denegar la sol·licitud. Si la sol·licitud és autoritzada, l'instal·lador pot instal·lar els equips que, tan aviat com sigui possible, han de ser inspeccionats per l'inspector radiomarítim o, si es tracta d'embarcacions d'esbarjo, per personal de la pertinent organització autoritzada.

Sempre que es produeixi la instal·lació d'algun equip, l'instal·lador autoritzat ha de facilitar a la capitania marítima del port en l'àmbit on estigui el vaixell una certificació indicativa que la instal·lació s'ha efectuat d'acord amb les normes en vigor.

5. Qualsevol equip radioelèctric que s'instal·li en un vaixell, encara que no hi hagi l'obligació d'instal·lar-lo, es considera obligatori als efectes de registre, reconeixement i inspecció, i ha de complir les normes exigides per a cada equip.

Els equips que s'instal·lin sense la preceptiva autorització es consideren no autoritzats, amb les conseqüències jurídiques que en derivin.

6. El desmuntatge de qualsevol equip instal·lat en un vaixell ha de ser obligatòriament comunicat per l'operador del vaixell o el seu representant autoritzat a la capitania marítima del port on estigui el vaixell i, en el cas de desmuntatges fets a l'estranger, a la Direcció General de la Marina Mercant.

Les comunicacions de desmuntatge s'han de presentar en l'imprès normalitzat o mitjançant un fax o escrit. Si es tracta del desmuntatge d'un equip d'instal·lació obligada, l'operador del vaixell ha de sol·licitar la instal·lació d'un altre equip que compleixi les mateixes funcions que el substituït.

7. Únicament poden ser autoritzats per a la seva instal·lació els equips registrats a la Direcció General de la Marina Mercant.

Es considera vàlida l'autorització o el registre que inicialment tinguin dels equips que procedeixin d'un vaixell exportat o desballestat i que s'hagin d'instal·lar en un altre vaixell nou o existent propietat del mateix operador, sempre que la capitania marítima informi favorablement sobre el seu estat. En qualsevol cas, l'operador del vaixell o l'instal·lador autoritzat han de presentar una nova sol·licitud d'instal·lació.

8. Tots els equips que s'instal·lin en vaixells espanyols construïts a l'estranger han de complir les mateixes normes que s'exigeixen per als que s'instal·len a Espanya. Quan es tracti d'equips que han estat autoritzats en un altre Estat membre de la Unió Europea d'acord amb el Reial decret 809/1999, de 14 de maig, pel qual es regulen els requisits que han de complir els equips marins destinats a ser embarcats en els vaixells, s'ha de presentar a la Direcció General de la Marina Mercant, o bé a través de l'empresa instal·ladora o de l'operador del vaixell, la documentació pertinent segons les indicacions de l'article 16, per identificar l'equip i assignar-li el número de registre corresponent.

9. Els equips instal·lats a bord de vaixells importats i destinats a enarborar pavelló espanyol han de complir el que disposa l'article 10.8. Aquests equips poden seguir instal·lats a bord, encara que no estiguin autoritzats o registrats a Espanya, sempre que l'Administració marítima consideri que es troben en bon estat de conservació i disposen del mateix grau d'eficàcia que els que s'hagin aprovat.

En qualsevol cas, i en relació amb aquests equips, s'han de seguir els mateixos criteris que indiquen els articles 35, 44 i 52, segons escaigui.

Article 13. *Certificat de seguretat radioelèctrica.*

1. Excepte els vaixells indicats a l'apartat següent, s'ha d'expedir als vaixells espanyols un certificat de seguretat radioelèctrica, segons el model que recull l'annex VIII, on han d'anar reflectides totes les dades del vaixell i la relació dels equips radioelèctrics i de radionavegació instal·lats. Aquests certificats tenen una validesa màxima de dos anys per als vaixells de pesca d'eslora inferior a 24 metres i d'un any per a la resta dels vaixells.

Sense perjudici igualment del que disposa l'apartat següent, als vaixells que facin viatges internacionals i estiguin subjectes a les normes del Conveni SOLAS, o als que tot i no estar-ne ho sol·licitin, també se'ls ha d'expedir un certificat de seguretat radioelèctrica internacional, juntament amb l'inventari de l'equip adjunt.

2. S'ha d'expedir l'inventari d'equips radioelèctrics, que sempre s'ha d'adjuntar als certificats abans esmentats, als vaixells de passatge i als vaixells de càrrega que disposin dels certificats de seguretat corresponents i als vaixells de pesca que disposin del seu certificat de conformitat. Quan aquests certificats siguin renovats o ratificats, l'inventari s'ha d'actualitzar en els casos en què s'hagi produït alguna modificació de les instal·lacions radioelèctriques.

3. En els supòsits en què, conforme al que disposa el Reial decret 90/2003, de 24 de gener, el capità d'un vaixell reculli d'una organització autoritzada la realització d'un reconeixement relatiu al certificat de seguretat radioelèctrica, l'informe que aquesta organització lliuri al capità del vaixell ha d'incloure, a més del resultat del reconeixement dels equips, les seves marques, models, números de sèrie, dates de caducitat de les bateries i alliberadors hidrostàtics de les radiobalises, així com d'altres elements que puguin caducar. Aquest informe s'ha de remetre perquè sigui estudiat a la Direcció General de la Marina Mercant.

SECCIÓ 3a APROVACIÓ D'EQUIPS RADIOELÈCTRICS

Article 14. *Normativa reguladora.*

L'aprovació d'equips radioelèctrics per a la seva instal·lació a bord dels vaixells es regeix per les normes següents:

a) El Reial decret 809/1999, de 14 de maig, l'Ordre del ministre de Foment de 12 de desembre de 2001 i l'Ordre FOM/599/2003, d'11 de març, per les quals s'actualitzen les condicions tècniques que estableix el Reial decret 809/1999, que regulen els equips radioelèctrics marins destinats als fins següents:

1r Formar part de la instal·lació de radiocomunicacions segons el que estableixen les disposicions del capítol IV del Conveni SOLAS.

2n Ser utilitzats com a ajuda a la radionavegació segons el que estableix el capítol V del Conveni SOLAS abans esmentat.

3r Ser utilitzats com a dispositius radioelèctrics de salvament, tal com estableix la regla 6 del capítol III del Conveni SOLAS.

b) El Reial decret 1890/2000, de 10 de novembre.

c) La Decisió de la Comissió de la Unió Europea, de 4 de setembre de 2003, relativa als requisits bàsics dels equips marins de comunicació per ràdio destinats a ser utilitzats en vaixells no coberts pel Conveni SOLAS i a participar en el Sistema Mundial de Socors i Seguretat Marítima.

d) L'Ordre del ministre d'Obres Públiques, Transports i Medi Ambient, de 26 de març de 1996, sobre avaluació de la conformitat dels aparells de telecomunicació que regula el Reial decret 444/1994, d'11 de març, sobre compatibilitat electromagnètica.

e) Les decisions i les directives aprovades per la Unió Europea en aquesta matèria així com les resolucions o comunicacions de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació (SETSI) aprovades o que s'aprovin en el futur.

Article 15. *Sol·licituds.*

1. Per a l'obtenció de l'aprovació a què es refereix l'article anterior, el fabricant de l'equip, l'importador, o els seus representants legals han de formular una sol·licitud dirigida a l'Administració marítima, segons els models que es recullen a l'annex VII, acompanyada de la documentació en cada cas requerida, segons els procediments corresponents al tipus d'equip i la seva aplicació.

2. La Direcció General de la Marina Mercant ha de notificar la resolució en el termini de tres mesos, transcorregut el qual sense resolució expressa, la sol·licitud es considera desestimada.

Article 16. *Documentació requerida.*

1. La documentació corresponent als equips que regula el Reial decret 809/1999, de 14 de maig, subjectes al Conveni SOLAS, és la següent:

a) Certificat de conformitat, identificat amb un timó, emès per un organisme notificat que acrediti el compliment del que estableix el Reial decret 809/1999.

b) Memòria tècnica redactada en castellà en la qual ha de figurar una descripció completa i clara de l'equip, de la configuració dels diferents elements que el componen, del funcionament i una exposició breu de la funció operacional a la qual es destina l'equip dins el marc normatiu del Conveni SOLAS, o fora d'aquest si s'ha utilitzar com a equip amb caràcter voluntari.

Fotografies en color de l'equip i de les seves parts més rellevants, on s'apreciïn nítidament la seva marca i model.

Manual d'instruccions per a l'usuari, en castellà.

2. La documentació corresponent als equips que regula el Reial decret 1890/2000 és la següent:

a) Resolució, quan escaigui, de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, segons estableix el Reial decret 1890/2000.

Per a equips receptors, es pot optar pel procediment d'avaluació de la conformitat que regula el títol III, capítol II, del Reial decret esmentat, cas en què s'ha de presentar la declaració de conformitat del fabricant, en idioma castellà.

b) Fotografies en color de l'equip i de les seves parts més rellevants, on s'apreciïn nítidament la seva marca i model.

c) Manual d'instruccions per a l'usuari, en castellà.

3. La documentació corresponent als equips no inclosos en els dos apartats anteriors, com ara sondes i sonars, és la següent:

- a) Declaració CE de conformitat expedida pel fabricant o el seu representant legal, en els termes que disposa l'Ordre de 26 de març de 1996, sobre avaluació de la conformitat dels aparells de telecomunicació que regula el Reial decret 444/1994, d'11 de març, sobre compatibilitat electrònica.
- b) Fotografies en color de l'equip i de les seves parts més rellevants, on s'apreciïn nítidament la seva marca i model.
- c) Manual d'instruccions per a l'usuari, en castellà.

Article 17. Verificació.

1. La Direcció General de la Marina Mercant pot designar personal tècnic encarregat d'avaluar el grau de conformitat amb les especificacions tècniques i requisits funcionals de l'equip sotmès a autorització. Les despeses originades per a la realització dels controls abans esmentats han d'anar a compte de l'interessat si de la documentació tècnica presentada no deriva amb claredat el compliment d'una part o de la totalitat de les normes tècniques, o si amb motiu de les inspeccions reglamentàries es detecten fallades continuades de funcionament a bord.

2. Si, com a conseqüència de les inspeccions realitzades a bord d'un vaixell, es comprova que un equip no compleix les condicions tècniques o de funcionament establertes en l'autorització o es detecten fallades continuades de funcionament a bord, se'l considera no emparat per l'autorització i se n'exigeix el desmuntatge.

3. Tota modificació o alteració que es pretengui introduir en l'equip l'ha d'autoritzar l'Administració marítima, que pot requerir l'aportació de documentació o la realització dels assajos o els controls tècnics que siguin pertinents.

La modificació o l'alteració de les característiques tècniques pròpies de l'equip o de l'ús a què es destina pot comportar la caducitat de l'autorització.

Article 18. Aprovació i assignació del número de registre.

1. La Direcció General de la Marina Mercant ha d'assignar a cada tipus d'equip aprovat per a la seva instal·lació en vaixells, un número de registre i l'ha de donar d'alta en la seva base de dades, ha de notificar al sol·licitant el número assignat, juntament amb la identificació del tipus d'equip, la seva marca, model, una breu descripció tècnica d'aquest i la seva data de caducitat.

2. Als equips a què fa referència l'article 16.2 se'ls ha d'assignar, a més, un certificat i el seu número de registre s'ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

3. El número de registre assignat per la Direcció General de la Marina Mercant té un període de validesa de cinc anys comptats a partir de la data d'emissió del certificat reglamentari que en cada cas avaluï l'aprovació de l'equip, llevat que en el certificat esmentat s'expressi clarament un altre període diferent.

4. Per a la renovació del número de registre s'ha de presentar el certificat reglamentari renovat. No obstant això, si mitjançant una declaració del fabricant es confirma que no s'han variat les característiques de l'equip, es pot eximir de la presentació de la resta de la documentació requerida i n'hi ha prou d'afegir a la sol·licitud la declaració esmentada.

5. Els certificats estesos i els números de registre assignats abans l'entrada en vigor d'aquest Reglament segueixen tenint validesa fins a la seva data de caducitat.

Article 19. Marcatge.

1. El marcatge de cada equip que hagi de ser instal·lat en els vaixells a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reglament s'ha de fer d'acord amb la normativa comunitària sobre el marcatge CE i ha d'indicar el compliment de la normativa esmentada. Per facilitar el control de la inspecció marítima, als efectes de la seva inclusió en el certificat de seguretat radioelèctrica, tots els equips han d'exhibir de manera permanent, accessible i clarament identificable, les dades següents:

- a) Marca, model i número de sèrie.
- b) Número de registre assignat per la Direcció General de la Marina Mercant.
- c) Data de caducitat de components o elements subjectes a aquesta, com ara bateries, dispositius d'alliberadors hidrostàtics o altres que puguin ser rellevants per mantenir les condicions de funcionament adequades.
- d) Qualsevol altra informació que es consideri rellevant.

2. El marcatge s'ha de fer per fixació, en material indeleble que no es deteriori i que permeti llegir en tot moment les dades amb nitidesa.

Article 20. Recanvis.

Les empreses fabricants d'equips la certificació dels quals correspongui a l'Administració marítima s'han de comprometre a disposar dels elements i recanvis per al seu correcte manteniment, almenys durant un període no inferior a vuit anys comptats a partir de l'assignació del número de registre i han de garantir que tant els uns com els altres puguin ser fàcilment adquirits en els principals ports espanyols.

SECCIÓ 4a INSTAL·LACIONS RADIOELÈCTRIQUES I EQUIPS: GENERALITATS

Article 21. Receptors NAVTEX i de crida a grups (LIG).

1. En tots els vaixells obligats a disposar de receptor NAVTEX, tant aquest com el receptor de crida intensificada a grups d'Inmarsat (LIG) han d'estar ubicats en el pont de navegació. S'admet que el receptor NAVTEX pugui anar combinat amb un receptor de facsímil, sempre que els missatges tipus Navtex no es perdin quan l'equip s'utilitzi per rebre missatges meteorològics de facsímil i els missatges tipus D (socors) es puguin rebre immediatament amb avís per alarma acústica, encara que els missatges de facsímil estiguin sent rebuts pel receptor.

En els vaixells obligats a portar un receptor de LIG d'Inmarsat, el receptor pot anar combinat amb un terminal de satèl·lit de Inmarsat autoritzat. No obstant això, l'equip ha de ser capaç de rebre els missatges de seguretat marítima encara que el terminal de Inmarsat al qual està acoblat estigui fent uns altres serveis.

Els dos receptors han d'estar sempre programats per rebre la informació pertinent del transmissor o dels transmissors de les zones per les quals el vaixell navegui. Els missatges impresos rebuts pels dos receptors s'han de conservar a bord per presentar-los a requeriment de l'Administració marítima, durant un període mínim d'un any des de la finalització del rotlle de paper imprès.

2. El receptor LIG és obligatori per a tots els vaixells que facin navegacions de manera permanent per zones en les quals no estigui establert el servei NAVTEX.

3. Els receptors Navtex han de ser aptes per rebre la informació sobre seguretat marítima en la freqüència de 518 kHz.

Els equips que s'instal·lin a partir de l'1 de juny de 2007 han de ser aptes per rebre emissions sobre seguretat marítima en les freqüències de 518 kHz i 490 kHz.

Article 22. Radiobalises de localització de sinistres.

1. Les radiobalises per satèl·lit es regeixen per les normes següents:

a) En els vaixells nacionals, la radiobalisa de localització de sinistres per satèl·lit de Cospas-Sarsat de 406 MHz, d'activació automàtica, ha d'estar instal·lada en la mateixa coberta del pont de navegació, fora d'aquest i propera a aquest, a prop de la porta de sortida als alerons i lliure de qualsevol obstrucció de la superestructura del vaixell que n'impedeixi la lliure flotació en cas d'enfonsament.

La radiobalisa s'ha de situar permanentment en el seu suport mentre el vaixell estigui al mar. Es recomana no retirar-la del seu suport encara que el vaixell estigui a port. En tot cas, si per qualsevol motiu es retira, el capità o la persona responsable del vaixell l'hi ha de col·locar, en la seva posició de normal i en correcte funcionament, abans que el vaixell es faci a la mar.

b) No obstant el que disposen els articles 58.1.b) i 64.2 per a determinats vaixells d'esbarjo o pesca, la radiobalisa per satèl·lit de 406 MHz que s'instal·li a bord dels vaixells espanyols ha de ser del tipus d'activació i alliberament automàtic i també manual.

El sistema d'alliberament pot ser un dispositiu hidrostàtic aprovat o un altre sistema que es pugui considerar vàlid segons el criteri de l'Administració marítima. A més, aquesta radiobalisa ha d'estar proveïda d'un localitzador que emeti en la freqüència aeronàutica d'emergència de 121,5 MHz i compleixi les especificacions en vigor per a aquest tipus d'equips.

c) La radiobalisa s'ha de poder alliberar manualment amb facilitat per ser portada a una embarcació de supervivència en cas de necessitat, per la qual cosa mai no ha d'estar situada en pals o altres llocs en què només s'hi arribi mitjançant una escala vertical. Les radiobalises d'activació únicament manual han d'estar en un lloc ben visible i de fàcil accés de la instal·lació radioelèctrica, de manera que sigui senzill recollir-les i activar-les en cas d'una emergència.

d) L'Administració marítima pot acceptar la radiobalisa per satèl·lit de 406 MHz de COSPAS-SARSAT, o altres que es puguin autoritzar en el futur, i la seva ubicació a bord s'ha d'ajustar al que especifiquen els apartats a) i c) d'aquest article.

e) Les radiobalises s'han de sotmetre a una prova anual de funcionament per inspectors de la capitania marítima, de les organitzacions autoritzades d'inspecció, en el cas d'embarcacions d'esbarjo, o per les empreses d'instal·lació i manteniment autoritzades per fer-ho per l'Administració marítima. La prova consisteix, bàsicament, en una revisió visual de totes les parts que la componen, el seu emplaçament i muntatge, identificació i codificació mitjançant el sistema d'autorevisió, data de caducitat de bateries i dispositiu d'alliberament, freqüència d'emissió, etc.

Quan les proves siguin realitzades per organitzacions o empreses autoritzades, aquestes han de remetre l'informe corresponent a l'Administració marítima.

Cada quatre anys, a més, les radiobalises han de ser objecte d'un examen i manteniment complets, en un centre aprovat d'assaig o del servei tècnic de la casa instal·ladora autoritzada. En l'examen s'ha de prestar una atenció especial a l'estabilitat de la freqüència, la potència del senyal i l'estat de càrrega de les bateries. S'ha de procurar que aquest examen i manteniment es faci coincidint amb el canvi de les bateries de la radiobalisa i el distribuïdor ha

de remetre, en aquest cas, el resultat de l'informe de les proves a l'Administració marítima.

f) Cada canvi de bateria o de dispositiu d'alliberament d'una radiobalisa s'ha de comunicar obligatòriament a la capitania marítima i, en el cas d'embarcacions d'esbarjo, també a l'entitat col·laboradora que hagi fet l'última inspecció. Cada canvi de bateria o de dispositiu d'alliberament exigeix la col·locació d'una nova etiqueta, escrita amb material indeleble i que no es deteriori, amb la data de caducitat gravada per l'empresa autoritzada a substituir-la. No s'admeten les etiquetes que continguin errors o estiguin ratllades. En el cas de substitucions efectuades en ports estrangers, la data de caducitat de les bateries i el dispositiu d'alliberament s'han de posar en coneixement de la Direcció General de la Marina Mercant.

L'empresa que faci aquestes substitucions ha de facilitar a la capitania marítima de la zona en l'àmbit de la qual estigui el vaixell una certificació en la qual s'indiqui que les substitucions esmentades s'han fet conforme a les normes en vigor.

g) Les bateries de la radiobalisa han de tenir, per regla general, una vida útil no superior als quatre anys des de la seva instal·lació, i la seva substitució en els equips l'ha d'efectuar l'empresa instal·ladora o els seus representants autoritzats.

En cas que per a alguna d'aquestes bateries es pretingui una durada superior a la indicada, l'Administració marítima, si ho considera convenient, pot exigir al fabricant o al distribuïdor el resultat de les proves realitzades a aquesta en un laboratori autoritzat per aprovar-les o, en cas que no disposi d'aquestes proves, exigir la realització de les proves en un centre autoritzat.

h) El dispositiu d'alliberament, sigui quin sigui, té, per regla general, una vida útil no superior als dos anys des de la seva instal·lació, i de la seva substitució també se n'ha d'informar la capitania marítima competent. En cas que se sol·liciti un període de validesa més llarg, l'Administració marítima ha de procedir de la mateixa manera que el que indica la lletra g) per a les bateries.

i) Tots els vaixells espanyols que disposin d'una radiobalisa de localització de sinistres de 121,5 MHz, l'han de substituir per la radiobalisa per satèl·lit de 406 MHz del sistema COSPAS-SARSAT, dins els tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

j) Tret del que s'exigeix per a cadascun dels articles que els siguin aplicables, tots els vaixells de pesca de nova construcció i els existents que, per qualsevol motiu, hagin de substituir la radiobalisa de 406 MHz (automàtica o manual), n'han d'incorporar una amb sistema de posicionament intern.

A la resta dels vaixells de pesca existents, s'ha de reemplaçar la radiobalisa de 406 MHz (automàtica o manual) per una amb sistema de posicionament intern, quan es compleixi el termini de caducitat de les seves bateries, o, com a molt tard, dos anys després de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

2. Les radiobalises personals han de complir les disposicions següents:

a) Les radiobalises personals aplicables als vaixells pesquers que s'esmenten en els articles 47.4 i 67.2 i 3 han de funcionar únicament en la freqüència de 121,5 MHz, han d'anar incorporades a l'armilla salvavides i s'activen automàticament en cas de caiguda d'un home a l'aigua. També es poden activar de forma manual.

En el pont de comandament de cada vaixell obligat a disposar d'aquest tipus de radiobalises s'ha de disposar d'un receptor capaç de detectar els senyals emesos per aquelles.

Adicionalment, els vaixells a què fan referència els articles 40 i 67.2 han de disposar a bord d'un receptor direccional o un radiogoniòmetre de VHF, capaços de

determinar l'orientació del senyal en la freqüència indicada.

b) Aquestes radiobalises sempre han d'estar a bord del vaixell al qual pertanyin, en bon estat de funcionament i permanentment disposades per ser utilitzades pels tripulants quan el vaixell es faci al mar. Si, tot i el que s'ha indicat, es retiren els equips quan el vaixell estigui a port, l'operador del vaixell o la persona que exerceixi el comandament són els responsables de la seva custòdia i del seu trasllat a bord abans que el vaixell es faci al mar.

Article 23. Radiotelèfons bidireccionals portàtils d'ones mètriques.

1. Els equips radiotelefònics bidireccionals portàtils d'ones mètriques de banda marina (VHF) dels quals estiguin proveïts els vaixells espanyols han de complir les especificacions de l'SMSSM, i cadascun ha de disposar del seu propi carregador de bateries i, amb l'excepció que indica l'article 50.6, d'una bateria primària de color groc o taronja precintada, apta per ser usada únicament en cas d'emergències i una altra de secundària recarregable, per a ús diari.

2. La bateria primària precintada ha de tenir, per regla general, una vida útil no superior als quatre anys des de la seva data d'instal·lació en el vaixell i, en cas que se sol·liciti una durada superior, l'Administració marítima ha de procedir de la forma que indiquen les radiobalises a l'article 22.1.g).

El precinte ha de ser d'una qualitat suficient segons el criteri de l'Administració marítima i la seva ruptura, sigui quina sigui la causa que l'origini, ha d'anul·lar la seva validesa. El canvi de la bateria l'han de comunicar els instal·ladors a la capitania marítima corresponent.

3. Els equips radiotelefònics portàtils han d'anar situats en el pont de comandament, han de ser fàcilment visibles dins d'aquest, han d'estar convenientment protegits i l'accés a aquests durant la navegació no ha de requerir l'ús de claus o altres sistemes que puguin impedir-ne o endarrerir la recollida.

4. Cada equip portàtil de VHF ha de dur marcat en el seu exterior, amb material indeleble que no es deteriori, la data de caducitat de les seves bateries i la identificació del vaixell a què pertany.

Article 24. Transponedors de radar de 9 GHz.

1. En els vaixells espanyols, els responedors de radar han d'estar situats en suports a les dues bandes del vaixell, a dins o a fora d'aquest, i han de ser clarament visibles des del pont de navegació. La recollida d'aquests equips ha de ser senzilla per traslladar-los als bots o embarcacions de supervivència.

2. En els vaixells obligats a disposar de més de dos responedors de radar, aquests han d'anar situats en cada bot o embarcació de supervivència, excepte els corresponents als dos bots més pròxims al pont de comandament, que han d'anar situats a les dues bandes, a dins o a fora d'aquest, i permanentment disposats per ser utilitzats en cas d'emergència.

3. Les bateries dels responedors de radar han de tenir, com a regla general, una vida útil màxima de quatre anys des del moment de la seva instal·lació i la seva substitució en els equips l'ha d'efectuar l'empresa instal·ladora o els seus representants autoritzats i s'ha de comunicar a la capitania marítima corresponent. En cas que se sol·liciti un període de durada superior, l'Administració marítima ha de procedir de la manera indicada per a les radiobalises a l'article 22.1.g). L'ús d'un transponedor de radar després de ser utilitzat en una emergència requereix la substitució de la seva bateria.

4. Cada responedor de radar ha de dur marcat en el seu exterior, amb material indeleble i resistent, les instruccions de funcionament en castellà, així com la data de caducitat de les seves bateries i la identificació del vaixell a què pertany.

Article 25. Documents de servei.

1. Tots els vaixells espanyols compresos en l'àmbit d'aplicació dels capítols II i III que realitzin navegacions per les zones marítimes A2, A3 o A4 han d'anar proveïts, a més dels restants que en cada cas siguin exigibles, dels documents de servei següents:

- a) Llicència d'estació de vaixell.
- b) Certificats de cada operador de radiocomunicacions.
- c) Diari del servei radioelèctric (segons escaigui).
- d) Llista alfabètica de distintius de crida (llista VIIA-UIT).
- e) Quadre numèric d'identitats del servei mòbil marítim i mòbil marítim per satèl·lit.
- f) Nomenclàtor de les estacions costaneres (llista IV-UIT).
- g) Nomenclàtor d'estacions de vaixell (llista V-UIT).
- h) Manual per a ús dels serveis mòbil marítim i mòbil marítim per satèl·lit o Reglament de radiocomunicacions.
- i) Llista d'estacions costaneres espanyoles en què hi han de constar les hores d'escolta, freqüències i taxes.
- j) Llista d'estacions costaneres internacionals que transmeten avisos als navegants i butlletins meteorològics.
- k) Llista de centres de salvament espanyols i freqüències utilitzades.
- l) Llista de centres NAVTEX espanyols en què consti el distintiu del seu emissor i els seus horaris d'emissions programades.

2. Quan els vaixells esmentats realitzin navegacions per la zona marítima A1 o quan es tracti de vaixells compresos en l'àmbit d'aplicació del capítol IV, han d'anar proveïts, com a mínim i independentment de qualsevol altra documentació exigible, dels documents que indiquen les lletres a), b), c), i), k) i l), segons si són aplicables.

Article 26. Fonts d'energia.

1. Els vaixells espanyols, mentre estiguin al mar, han de disposar d'una font d'energia elèctrica capaç d'alimentar de manera contínua tots els equips utilitzats per a les radiocomunicacions, tant bàsics com duplicats, i de carregar totes les bateries utilitzades com a fonts d'energia de reserva.

En els vaixells en què sigui obligatòria la disponibilitat d'una font d'energia elèctrica d'emergència, aquesta ha de ser capaç d'alimentar tant l'equip bàsic com el duplicat, si aquest és exigít, durant el temps que especifiquen les regles 42 i 43 del capítol II-1 del Conveni SOLAS i la regla 17 del capítol IV del Protocol de Torremolinos.

2. Els vaixells espanyols, tant si disposen de manera obligatòria d'una font d'energia d'emergència com si no en disposen, a més del que estableix l'apartat 14 han d'estar dotats d'una o de diverses fonts d'energia de reserva constituïdes per bateries d'acumuladors recarregables amb capacitat suficient per alimentar l'equipament bàsic de radiocomunicacions obligatori per a la zona on realitzin les seves navegacions, l'enllumenat elèctric d'emergència, el GPS i, en els casos en què sigui aplicable, tenint en compte el tipus de vaixell de què es tracti, els equips següents:

1r La giroscòpica del vaixell, si aquest disposa del terminal de satèl·lit apropiat.

2n Altres equips que, segons el criteri de l'Administració marítima, necessitin aquest subministrament per garantir un funcionament segur i adequat, en els termes següents:

a) En els vaixells als quals sigui aplicable el capítol II d'aquest Reglament, durant el temps especificat per a aquests en la regla 13 del capítol IV del Conveni SOLAS.

b) En els vaixells als quals sigui aplicable el capítol III, durant el temps especificat per a aquests mitjançant la regla 12 del capítol IX del Protocol de Torremolinos.

c) En els vaixells als quals sigui aplicable el capítol IV, durant el temps especificat per a cadascun d'aquests segons l'article 55 d'aquest Reglament.

3. En els vaixells en què sigui obligatòria la disponibilitat d'equipament de radiocomunicacions duplicat, aquest també ha d'estar connectat a la font d'energia de reserva.

4. Per calcular la capacitat de les bateries de reserva s'ha de tenir en compte el consum total necessari per al funcionament de tots els equips de radiocomunicacions connectats a aquestes bateries, fent servir per a això la fórmula següent:

«1/2 del consum de corrent necessari per a la transmissió més (+) el consum de corrent necessari per a la recepció més (+) el consum de corrent de tota càrrega addicional».

(on els consums van expressats en amperes, i la capacitat resultant en amperes-hora).

5. En els vaixells obligats a disposar de l'equip de localització de vaixells (ELB) per a control i seguiment de pesca, aquest ha de ser alimentat en la forma que estableix l'Ordre APA/3660/2003, de 22 de desembre, per la qual es regula el sistema de localització de vaixells pesquers via satèl·lit.

6. Excepte els vaixells a què fa referència l'article 55.2, les bateries de reserva han de disposar del seu propi carregador, que els ha de facilitar una càrrega contínua i automàtica a aquestes i ser capaç d'iniciar la càrrega quan la seva capacitat assoleixi un nivell no inferior al 70 per cent de la seva càrrega útil i mantenir-se en flotació quan arribi al 100 per cent de la seva càrrega.

El carregador ha d'estar situat en un lloc diferent del compartiment de les bateries, ha de disposar d'instruments de mesura de càrrega i voltatge i disposar d'un sistema d'alarma acústic i lluminós per a casos d'avaría o defectes de funcionament en el sistema de càrrega. La determinació de la condició de càrrega de la bateria s'ha de poder fer de manera senzilla.

7. Únicament és necessari un carregador i un grup de bateries tant per a l'equipament bàsic com per al duplicat, si aquest és exigít. Tanmateix s'ha de disposar d'un convertidor AC/DC per a cadascun d'aquests.

Tots dos, bateries i carregador, han de complir, a més, les directrius recomanades per l'OMI mitjançant la circular 16/COMSAR.

8. No està permesa la connexió amb les bateries de reserva d'equips radioelèctrics diferents dels indicats en aquest Reglament. Qualsevol altre equip diferent dels indicats com a obligatoris per a cada tipus de vaixell que es connecti a les bateries de reserva per a equips de ràdio ha de ser expressament autoritzat per l'Administració marítima.

9. Tots els equips radioelèctrics s'han d'alimentar de la font principal o d'emergència del vaixell a través d'un convertidor de corrent altern a corrent continu (24V). En cas de fallada d'alimentació de la font d'energia principal o d'emergència, el sistema ha de canviar automàticament a l'alimentació de les bateries, sense interrupció de la sor-

tida, activant en el pont de comandament un sistema d'alarma acústica i lluminosa, el qual només pot ser silenciat de forma manual. En els vaixells nous als quals s'apliquin els capítols II i III d'aquest Reglament, també hi ha d'existir la possibilitat de commutació manual.

En qualsevol cas, la dita commutació no ha de ser causa de pèrdua de dades ni requereix el reengament dels equips en ús. L'alimentació directa dels equips de ràdio amb corrent continu a través del propi carregador de bateries no l'ha d'acceptar l'Administració marítima.

10. Les bateries han de ser d'una qualitat suficient per suportar les condicions a què van a ser exposades en el vaixell, tals com vibracions o canvis continus de temperatura i capaçes de suportar les càrregues, descàrregues i el funcionament continu al llarg de tota la seva vida útil. Ha d'estar disponible a bord del vaixell la informació facilitada pel fabricant de les bateries incloent-hi les especificacions tècniques.

11. Com a regla general i, llevat del que indica l'article 55.4, les bateries de reserva s'han de situar en una posició elevada de la superestructura del vaixell, fàcilment accessible i tan a prop com sigui possible de la instal·lació radioelèctrica. S'han d'instal·lar preferentment en un pallol estanc, ben ventilat (+/-20.º de temperatura constant), proveït d'un enllumenat a prova d'explosions en el qual no hi hagi cap sistema elèctric (motors, caixes de connexions, carregadors, etc.) i ha de ser fàcilment accessible als efectes de comprovació i manteniment. S'han de mantenir fortament fixades per evitar-ne el moviment a causa del balanceig del vaixell i han de mantenir la seva capacitat nominal encara que pateixin una inclinació de fins a 22 graus i mig en qualsevol direcció.

No s'han de situar mai a la sala de màquines i s'ha d'evitar la seva instal·lació en la magistral o altres llocs de difícil accés. En vaixells de petita capacitat o en aquells als quals no pugui ser aplicable el que preveu aquest punt, les bateries s'han de situar en el lloc més apropiat i de manera que la seva estabilitat en cap cas no es pugui veure afectada. Aquest emplaçament l'ha d'aprovar l'Administració marítima.

El grup de bateries ha d'estar perfectament etiquetat de manera que adverteixi del risc d'explosió amb la seva capacitat en amperes-hora fàcilment llegible.

Únicament en adaptacions a l'SMSSM de vaixells existents i en unitats de petita capacitat on l'espai no ho permeti, s'ha d'autoritzar la ubicació de bateries a l'exterior. En aquest cas, la caixa on hagin d'estar ubicades aquestes bateries ha de ser d'un material sintètic, resistent a l'aigua, ha d'estar ben protegida i aïllada per evitar l'entrada i les esquitxades d'aigua del mar, ha d'estar convenientment ventilada i ser d'una mida suficient per permetre un perfecte manteniment i inspecció.

Si s'utilitzen bateries de plom s'ha d'assegurar que la caixa on estan situades estigui convenientment reforçada per tal d'evitar possibles fuites o corrosions.

12. Cal assegurar-se que els cables de connexió entre les bateries, la taula de distribució i els equips radioelèctrics estiguin eficaçment aïllats de tota possibilitat de connexions a terra o curtcircuits. Per això el cablejat, que ha de ser de tipus piroresistent (IEC-331), no ha de passar per altres quadres elèctrics ni ser encaminat per espais situats en un nivell inferior a aquell en què estiguin ubicats els equips radioelèctrics. S'ha de prestar una especial atenció a l'hora de determinar la secció d'aquest cablejat per tal d'evitar caigudes de tensió excessives en la línia i escalfaments d'aquesta.

El cablejat entre la bateria de reserva i la taula de distribució ha de ser a prova de curtcircuits, i s'ha de guiar, com a regla general, dins un tub metàl·lic, un per cada conductor, convenientment connectat a terra. Els dos conductors (positiu i negatiu) han d'estar protegits per fusibles situats en el quadre o carregador i disposats de

manera que la seva substitució pugui ser efectuada sense dificultat per personal no qualificat.

Tots els terminals han d'anar a regletes perfectament identificables i correctament numerades.

13. El carregador de les bateries de ràdio ha de disposar d'un díode de bloqueig per tal d'impedir que es descarreguin sobre el carregador en cas d'avaría d'aquest últim, però de tal manera que permeti la descàrrega necessària als consumidors en circumstàncies de fallada de l'alimentació de corrent altern.

14. En lloc de les bateries d'acumuladors les característiques de les quals s'han descrit en els punts anteriors, l'Administració marítima ha d'admetre la instal·lació d'un Sistema d'Energia Ininterrompuda (SEI), com a font d'energia de reserva per als equips de radiocomunicacions, que compleixi les prescripcions que estipulen la regla 13 del capítol IV del Conveni SOLAS i la regla 12 del capítol IX del Protocol de Torremolinos, respectivament, així com el que estableix per aquests sistemes la Circular 16/COMSAR.

Article 27. Instal·lacions radioelèctriques, equips i antenes.

1. Les instal·lacions radioelèctriques s'han de projectar i instal·lar de manera que es garanteixi l'absència d'interferències perjudicials a altres sistemes elèctrics o electrònics a bord o d'aquests a l'equip radioelèctric i s'ha de prestar una cura especial en els vaixells de fusta o d'un altre material no conductiu. Cada equip radioelèctric ha de disposar de la seva pròpia connexió a terra.

Per regla general, els equips radioelèctrics s'han d'ubicar en el pont de comandament, bé en el mateix pont o en una sala de ràdio adjacent a aquest, amb la consola situada de tal manera que l'operador encarregat del seu maneig pugui tenir una visió general de la navegació quan estigui utilitzant qualsevol d'aquests equips. Si algun dels equips de radiocomunicacions està situat en una sala adjacent al pont, no hi ha d'haver cap porta entre aquesta i el pont de comandament, i ha de ser possible rebre de manera satisfactòria i des de qualsevol punt del pont qualsevol alarma que es produeixi en els receptors que el vaixell està obligat a portar.

No obstant això, i quan hi hagi problemes d'espai, alguns equips, a criteri de l'Administració marítima, poden anar situats en altres llocs, com ara la cambra de derrota o un altre lloc pròxim al pont de comandament. En aquest cas el control de tots els canals per a l'emissió i recepció de les alertes de socors es pot exercir de manera immediata des del pont de navegació.

El pont de comandament s'ha de proveir dels mitjans auditius i visuals que permetin tenir un coneixement immediat de les alertes de socors rebudes a través de tots els sistemes de radiocomunicacions que el vaixell estigui obligat a portar, així com que permetin determinar a través de quin o quins mitjans estan sent rebudes les alertes esmentades.

Tots els equips radioelèctrics obligatoris han d'estar convenientment il·luminats mitjançant un llum d'emergència, el qual ha d'il·luminar adequadament els comandaments de control de manera que l'equip es pugui utilitzar amb seguretat, així com la taula de treball de la instal·lació radioelèctrica, de manera que sigui possible llegir i escriure sobre aquesta. Per als equips situats en una sala específica de ràdio es pot utilitzar l'enllumenat de sostre. Tanmateix, per als equips que estiguin situats al descobert en la part davantera del pont de comandament s'han d'utilitzar llums apantallats concentrats sobre cada equip. En qualsevol cas s'han de proveir els mitjans per evitar els efectes perjudicials dels llums quan la consola de ràdio o qualsevol dels equips estiguin sent utilitzats durant la nit. Els llums d'emergència han de tenir el seu propi circuit amb fusible i cadascun dels circuits ha d'anar

protegit amb fusibles, els quals s'han de connectar abans que els fusibles principals per tal d'evitar que, si es fonen, interrompin la il·luminació d'emergència.

Els interruptors dels llums d'emergència han d'estar convenientment identificats i senyalitzats.

Els equips obligatoris de VHF han d'estar sempre ubicats en la part frontal del pont de comandament. En els vaixells dotats de pont integrat, els comandaments de tots els equips de radiocomunicacions s'han d'instal·lar en una estació de treball situada en una posició central del lloc des d'on controli la navegació. Els equips de transmissió i recepció es poden situar fora del pont de navegació.

2. Qualsevol equip que s'hagi d'instal·lar en un vaixell espanyol s'ha de projectar de manera que la unitat principal es pugui refer fàcilment sense necessitat de reajustaments o recalibratges complicats i de manera que sigui accessible amb fins d'inspecció i manteniment a bord. El comandament de control dels canals radiotelefònics d'ones mètriques destinats a la seguretat de la navegació ha d'estar en el pont de navegació i a l'abast del punt de derrota.

Tant les antenes dels equips de radiocomunicacions com les preses de terra, el llum d'emergència i les empreses de les bateries, han d'estar convenientment senyalitzats.

Tot equip de radiocomunicacions la instal·lació del qual sigui obligatòria a bord d'un vaixell espanyol, ja es tracti d'un equip bàsic o duplicat, ha de ser independent en el seu funcionament i operativitat i ha de disposar de la seva pròpia unitat de control.

3. Tots els equips de radiocomunicacions que s'instal·lin en els vaixells espanyols i utilitzin les tècniques de LSD han de ser capaços de transmetre automàticament la situació amb l'alerta de socors, i obtenir-ne la informació d'un receptor de navegació intern o extern, a fi que, quan s'activin el polsador o els polsadors en el panell de socors, s'inclogui aquesta, de manera automàtica, en l'alerta de socors inicial.

4. L'ús d'equips de criptofonia, si s'autoritzen, no han de produir interferències o perturbacions en les freqüències d'auxili o altres canals d'ús comercial.

La disponibilitat d'exploració de freqüències a l'equip de VHF ha de complir el que estableixen les especificacions tècniques a l'efecte i no ha d'impedir en cap moment que una crida d'auxili pugui ser rebuda en el canal 70 de LSD.

5. La utilització dels equips de radiocomunicacions que es regulen en aquest Reglament per a fins particulars, especialment dels substitutius del servei telefònic i la titularitat del qual correspon a les estacions costaneres registrades en els nomenclatòries de la UIT, no està permesa, llevat que, per raons excepcionals degudament justificades, sigui expressament autoritzada per l'Administració marítima.

6. Tota instal·lació ha de portar el distintiu de crida i el número d'identificació del servei mòbil marítim (MMSI), clarament marcats a l'estació radioelèctrica, i ha d'anar proveïda d'un rellotge de precisió, de presentació analògica o digital, regulat exclusivament amb el temps universal coordinat, conegut per l'acrònim en anglès UTC. En els vaixells afectats pels capítols II i III d'aquest Reglament, aquest rellotge ha de tenir la mida suficient per poder ser llegit sense dificultat des de qualsevol posició pròxima al lloc de control dels equips de ràdio i ha de disposar de la precisió suficient per no haver de realinear la seva lectura més d'una vegada al mes.

Així mateix, i en un lloc ben visible a l'estació radioelèctrica, s'ha de disposar del quadre de procediments d'operació per a situacions de socors.

7. Els equips d'ones mètriques (VHF) han de poder funcionar únicament en els canals que especifica l'apèndix 18 del Reglament de radiocomunicacions de la UIT.

Aquells equips de VHF utilitzats únicament per a telefonia han de portar el canal 70 inhibit.

Els equips de VHF obligatoris per als vaixells de pasatge i que funcionen en les freqüències de 121,5 MHz i 123,1 MHz, poden ser de tipus fix o portàtil.

8. Els equips d'ones hectomètriques (MF) i hectomètriques/decamètriques (MF/HF) han d'emetre únicament en les freqüències assignades per la UIT al servei mòbil marítim. Qualsevol altres freqüències o canals no atribuïts a aquest servei per la UIT no poden ser seleccionats pels equips a bord dels vaixells.

Els vaixells que transportin mercaderies perilloses han d'anar proveïts de càrregues artificials a bord, als efectes de proves i manteniment durant les operacions de càrrega i descàrrega.

9. Tots els equips de radiocomunicacions amb capacitat per a l'emissió d'alertes d'auxili que utilitzin les tècniques de LSD i els equips terminals d'Inmarsat instal·lats en els vaixells espanyols en la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament i que no tinguin botó de socors dedicat i convenientment protegit o de mitjans que requereixin dues accions senzilles i independents per a l'emissió de les alertes esmentades, han de ser modificats o substituïts per altres equips, de manera que, abans de sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament, compleixin aquestes disposicions.

10. Els vaixells han de disposar a bord de la informació i els manuals adequats que permetin l'operació i el manteniment apropiats de tots els equips radioelèctrics.

Per a la realització a bord d'un senzill manteniment, tot vaixell ha de disposar, com a mínim, de les eines i els recanvis següents:

- 1r Fusibles de recanvi per a tots els equips de ràdio.
- 2n Fusibles de recanvi per a la xarxa elèctrica.
- 3r Fusibles de recanvi per als circuits de les bateries.
- 4t Recanvis de llums d'emergència.
- 5è Eines necessàries per a un senzill manteniment.
- 6è Densímetre (si és procedent, depenent del tipus de bateries utilitzades).
- 7è Polímetre.

11. Les antenes transmissores de VHF han de tenir una polarització vertical i s'han de situar, per regla general, en una posició elevada i lliure d'obstacles i a una distància mínima de 2 metres de qualsevol superestructura construïda amb materials conductius. Si el vaixell disposa de més d'una antena transmissora de VHF, s'ha de procurar que cap d'aquestes no estigui mai en el mateix pla horitzontal.

Els baixants s'han de fer preferentment amb cable coaxial de doble malla, la pèrdua màxima dels quals sigui de 3 dB. No es permet la utilització d'antenes de VHF d'alt rendiment associades a l'equip de VHF de LSD obligatori. El projecte de tots els connectors instal·lats en exteriors en els cables coaxials ha de ser estanc per tal d'impedir l'entrada d'aigua en el cable de l'antena.

Les antenes utilitzades per al Sistema d'Identificació Automàtica de Vaixells (SIA), s'han d'instal·lar tan lluny com sigui possible de les antenes de radar o d'altres antenes transmissores o de qualsevol altra font d'energia d'alta potència i, almenys, a una distància mínima de 3 metres.

Així mateix, s'ha de procurar que les antenes d'aquest equip s'instal·lin immediatament a sobre o a sota de l'antena d'ones mètriques de l'equip de VHF primari del vaixell, sense separació horitzontal i amb una separació vertical mínima de 2 m. En qualsevol cas, quan el seu emplaçament estigui al mateix nivell que altres antenes, s'han de col·locar com a mínim a una distància de 5 metres.

12. Les antenes de fuet de MF/HF han d'estar situades en una posició elevada i lliure d'obstacles, i tan lluny

com sigui possible (almenys a 1 m) de pals, bigues, cables o qualsevol altre material conductiu existents dins el radi de fimbriament de l'antena. Els obstacles que estiguin a una distància de menys de 4 metres s'han de seccionar per mitjà d'aïllants ceràmics. Els estais de retenció de l'antena vertical, si n'hi ha, han de ser d'acer inoxidable seccionats per aïlladors ceràmics accessibles per a la seva neteja.

En els vaixells als quals s'apliqui el capítol II d'aquest Reglament i que efectuïn navegacions per les zones marítimes A3 o A4, s'ha de disposar a bord d'una antena de reserva, de característiques elèctriques equivalents a la instal·lada, disposada d'una manera tal que, en cas de fallada de l'antena principal, pugui ser muntada en el mínim temps possible.

En el cas d'antenes de fil els extrems dels quals estiguin fixats en pals o una altra estructura subjecta a vibracions, s'han de proveir mitjans per a la reducció de tensions mecàniques en l'antena iguals o superiors a 1/3 de la càrrega de trencament. La disposició de les antenes i els seus baixants ha d'evitar que el trencament d'una antena causi la posada a terra de qualsevol altra.

Els amplificadors de potència de radiofreqüència, en la mesura que sigui possible, han d'estar situats en una sala separada i convenientment apantallada.

L'acobrador d'antena ha d'estar situat a prop de l'antena, si pot ser, en la part exterior i sota d'aquesta. Els baixants s'han de protegir de qualsevol contacte accidental, han de discórrer tan verticalment com sigui possible i en qualsevol cas amb un angle no inferior a 45 graus del pla horitzontal.

S'ha de disposar de mitjans que permetin la connexió a terra de les antenes transmissores.

13. Les antenes de satèl·lit d'Inmarsat s'han d'ajustar al que disposen les resolucions de l'OMI que siguin aplicables al que indica aquest apartat.

L'emplaçament d'aquestes antenes ha de ser elegit fora de les zones de pas a la feina, a l'abric de les emissions de fum de la xemeneia i no ha d'estar afectat per vibracions. No s'han de situar mai en el mateix pla horitzontal que les antenes de radar ni molt a prop de l'antena del GPS, i s'ha de procurar que estiguin tan lluny com sigui possible de les xemeneies i de les altres antenes dels equips de radiocomunicacions i nàutics, i, a més, han de ser fàcilment accessibles als efectes de manteniment i reparació.

En els terminals de tipus A o B s'ha de marcar una zona de prohibició al voltant de l'antena corresponent a un nivell de radiació de 10 watts/m². Aquestes antenes s'han de situar ben bé a 5 metres de les antenes transmissores de MF/HF i l'altura de la seva base no pot ser inferior a 2 metres respecte de la coberta on estigui fixada.

14. Els equips d'instal·lació obligatòria com a equips duplicats s'han de trobar permanentment disposats per a la seva utilització en cas que sigui necessari. Es recomana que cada un d'aquests equips estigui permanentment connectat a la seva pròpia antena independent. Tanmateix, quan una antena no estigui connectada de manera permanent al transmissor, s'ha de connectar de manera automàtica quan s'activi i es transmeti l'alerta d'auxili.

15. S'ha d'evitar instal·lar antenes cel·lulars mòbils. No obstant això, si s'instal·len, no s'han de situar en una posició més elevada que les antenes de VHF, i si s'han d'ubicar en el mateix nivell, s'ha de procurar que la distància entre aquesta no sigui inferior a 5 metres.

Es poden autoritzar altres equips addicionals de manera voluntària i que no formin part dels equips obligatoris del vaixell, com ara telèfons mòbils, estacions d'aficionats o equips portàtils de satèl·lit, sempre que compleixin la normativa específica que els sigui aplicable i les condicions de compatibilitat electromagnètica i els equips de radiocomunicacions i de radionavegació no pateixin cap tipus d'alteració o degradació. En qualsevol cas, els

equips esmentats sempre s'han de fer anar a discreció del capità del vaixell.

16. Si s'instal·len equips per a comunicacions a bord en freqüències compreses entre 450 i 470 MHz, la potència d'aquests mai no pot ser superior als 2 watts, i si aquests equips s'instal·len en punts fixos dels vaixells, l'altura de les seves antenes no ha de sobrepassar el nivell del pont en més de 3,5 metres. Aquests equips també han de complir les característiques recomanades per la UIT en la Rec. UIT-R M.1174.

17. Els equips radioelèctrics instal·lats en unitats mòbils de perforació mar endins, han de complir les prescripcions estipulades en el Codi MODU de l'Organització Marítima Internacional, en la seva forma esmenada de 1991.

Article 28. *Personal de radiocomunicacions i serveis d'escolta.*

1. L'escolta i l'operació del servei radioelèctric d'una estació de vaixell adaptada a l'SMSSM poden ser realitzades exclusivament per les persones que disposin dels certificats adequats segons el que especifica el Reglament de radiocomunicacions de la UIT i el que estableix l'Ordre FOM/2296/2002, de 4 de setembre, o norma que la substitueixi, d'acord amb la zona o zones per on el vaixell hagi d'efectuar les seves navegacions.

2. En els vaixells que a l'entrada en vigor d'aquest Reglament no disposin d'una estació de vaixell adaptada a l'SMSSM, perquè no hi estan obligats, l'escolta i operació de l'estació radioelèctrica la poden efectuar les persones que tinguin la certificació que indica l'apartat 1, la certificació d'operador radiotelefonista o la corresponent titulació d'esbarjo, segons que els sigui aplicable.

3. L'escolta automàtica en les freqüències de crida selectiva digital de 156,525 MHz (canal 70), 2.187,5 kHz i les freqüències de HF de LSD es pot fer, o bé mitjançant un receptor d'exploració separat i independent de la resta dels equips del vaixell o bé per mitjà d'un receptor d'exploració que formi part de cadascun dels transceptors principals, sempre que es mantingui una escolta contínua en les freqüències d'auxili i no sigui interferit ni bloquejat quan els equips principals s'estiguin utilitzant per a altres serveis.

4. Els vaixells que disposin d'estació terrena de vaixell (ETB) d'Inmarsat han de mantenir una escolta contínua per a la recepció d'alertes d'auxili. L'escolta només es pot interrompre quan s'estigui comunicant per un canal de treball.

Article 29. *Prescripcions relatives al manteniment.*

1. El mètode de manteniment dels equips radioelèctrics que hagin de ser instal·lats en un vaixell espanyol, adaptat a les tècniques de l'SMSSM, és potestatiu per a l'operador del vaixell, que ha de comunicar a l'Administració marítima el mètode elegit en el moment en què el vaixell s'adapti a l'SMSSM.

2. Si l'operador del vaixell opta pel mètode de manteniment de l'equipament radioelèctric a terra ha de presentar a l'Administració marítima un contracte amb una o diverses empreses de serveis, mitjançant el qual es garanteixi la cobertura de manteniment a la zona de navegació del vaixell, i que cobreixi tot l'equipament radioelèctric exigint en aquesta zona de navegació perquè acudeixi a prestar serveis de manteniment i reparació quan es necessiti, així com la provisió de serveis en la base principal dels vaixells dedicats a un trànsit marítim amb ruta regular.

El contracte, signat per l'operador del vaixell i per l'empresa que presti els serveis de manteniment, s'ha de presentar a l'Administració marítima quan s'opti pel

mètode de manteniment a terra. Hi han de figurar clarament les condicions de reparació i manteniment i la relació dels equips objecte del manteniment.

En el contracte també s'hi ha d'indicar l'obligatorietat de realitzar un manteniment preventiu de l'equipament radioelèctric del vaixell, almenys un cop l'any. El manteniment preventiu s'ha de fer, en la mesura que sigui possible, en dates immediatament anteriors a les assenyalades per inspeccionar la instal·lació radioelèctrica del vaixell.

A bord del vaixell hi ha de figurar, per ser presentada a requeriment de l'Administració marítima, una còpia compulsada del contracte esmentat.

3. Quan el mètode elegit sigui el de manteniment de l'equipament radioelèctric al mar, l'operador del vaixell ha de presentar a l'Administració marítima una memòria descriptiva de les instal·lacions que porta el vaixell per a la realització del manteniment. Acceptada la memòria, ha de ser objecte de comprovacions periòdiques per part de la Inspecció radiomarítima.

La memòria ha de contenir:

a) La relació dels equips de mesura i comprovació, així com de reparació, dels quals estan dotades les instal·lacions.

b) La relació de recanvis recomanats pels fabricants dels equips per garantir un eficient servei de manteniment al mar.

4. Les persones designades per portar a terme les funcions de manteniment de l'equipament radioelèctric en el mateix vaixell han d'estar en possessió del títol d'oficial radioelèctric de la marina mercant de primera o de segona classe, o de llicenciat o diplomad de la marina civil en l'especialitat de radioelèctrica.

5. El vaixell que opti pel manteniment de l'equipament radioelèctric al mar ha de portar a bord la documentació tècnica, les eines, l'equip de proves i les peces de recanvi addicionals adequades, amb la finalitat que l'encarregat del manteniment pugui realitzar les proves i localitzar i reparar les avaries de l'equip radioelèctric. El número i la classe de tots aquests elements han d'estar d'acord amb l'equip instal·lat i ha de ser aprovat per l'Administració marítima.

Article 30. *Equips de seguretat de la navegació.*

1. Les instal·lacions de radar de les quals hagin d'anar proveïts els vaixells espanyols han de ser aptes per funcionar en la banda de freqüències de 9 GHz. En els vaixells obligats a disposar de dues instal·lacions de radar, almenys una d'aquestes ha de poder funcionar en la banda de 9 GHz.

2. Les instal·lacions de radar d'instal·lació obligatòria han de disposar, en el mateix pont de navegació, de mitjans que permetin efectuar el punteig amb les dades proporcionades pel radar, els quals com a mínim han de ser tan eficaços com els d'un puntejador de reflexió.

3. El diàmetre efectiu de la pantalla dels radars que, de manera obligatòria, s'han d'instal·lar en els vaixells nacionals ha de ser, com a mínim, el següent:

a) 340 mm, en els vaixells iguals o més grans de 1.000 tones.

b) 250 mm, en els vaixells iguals o més grans de 300 tones i en les naus de gran velocitat.

c) 180 mm, en la resta dels vaixells obligats a portar-lo.

En els vaixells obligats a disposar d'equips APRA, la pantalla en què apareix la informació APRA ha de tenir un diàmetre eficaç de, com a mínim, 340 mm. Tanmateix, en els vaixells obligats a portar un segon APRA, el diàmetre, com a mínim, ha de ser de 250 mm.

4. Les instal·lacions de radar s'han de muntar de manera que no es puguin veure afectades per vibracions,

humitat o canvis de temperatura que puguin degradar les seves condicions de funcionament i exactitud.

Les pantalles s'han de trobar en el pont des d'on s'exerceixi la navegació i situades de tal manera que l'operador no perdi la visió de la navegació quan estigui utilitzant el radar. La línia de proa ha d'estar alienada tan exactament com sigui possible amb la línia proa-popa del vaixell.

Les antenes de radar s'han de situar de manera que proporcionin les millors condicions de funcionament evitant sectors d'ombra o falsos ecos produïts per interaccions perjudicials produïdes per objectes pròxims situats en la superestructura del vaixell.

5. Les condicions de funcionament de la instal·lació de radar han de ser revisades sempre abans de l'inici de cada navegació i, almenys, cada quatre hores quan el vaixell estigui navegant. El resultat d'aquestes revisions s'ha d'anotar en el diari del servei radioelèctric o en el diari de navegació.

6. Quan s'instal·lin a bord d'un vaixell dos o més equips de radar, s'ha de fer de manera que tots dos es puguin utilitzar per separat i de forma independent.

7. En els vaixells equipats amb ecosonda, s'ha de procurar que el transductor estigui situat tan lluny com sigui possible de taps o obertures situades en el buc del vaixell.

La pantalla gràfica o unitat de control s'ha de situar en el pont de navegació, en una posició que permeti una fàcil visió d'aquesta sense que el personal de guàrdia perdi la perspectiva i el control de la navegació. S'ha d'evitar que l'efecte dels llums necessaris per visualitzar l'equip interfereixi la visió de la navegació.

8. Els vaixells equipats d'agulla giroscòpica han d'assegurar l'estabilitat del voltatge en l'alimentació del compàs. A més, han de disposar d'un dispositiu sonor d'alarma que avisi l'oficial de guàrdia de qualsevol interrupció en el corrent d'alimentació, i és recomanable l'ús de l'autotimoner.

CAPÍTOL II

Vaixells compresos en l'àmbit d'aplicació del Conveni SOLAS

SECCIÓ 1a REGULACIÓ CONTINGUDA EN EL CONVENI SOLAS O PREFIGURADA EN AQUEST

Article 31. *Preceptes del Conveni SOLAS aplicables.*

1. En matèria de radiocomunicacions marítimes, els vaixells mercants inclosos en l'àmbit d'aplicació del Conveni SOLAS es regeixen pels preceptes que contenen la regla 9 del capítol I, la regla 6 del capítol III, les regles 1 a 18 del capítol IV i les regles 16 a 20 del capítol V de l'annex al Conveni.

2. Els vaixells mercants de passatge inclosos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, no subjectes al Conveni SOLAS per realitzar única-ment viatges entre ports espanyols, tanmateix s'han de regir, en matèria de radiocomunicacions, per aquest Conveni pel que fa a l'SMSSM, pel capítol III.2 de l'annex I del Reial decret esmentat pel que fa referència als vaixells de les classes B, C i D, i per les especificacions al Conveni SOLAS que conté aquesta secció.

Article 32. *Exempcions.*

1. En relació amb la regla 3 del capítol IV de l'annex al Conveni SOLAS, i sense perjudici del que estableix l'apartat 2 d'aquest article, no s'han d'atorgar exempcions als vaixells que estiguin en l'àmbit d'aplicació d'aquest capítol, llevat de circumstàncies en les quals, en funció de

les característiques del vaixell o de l'absència de riscos en la navegació, resulti injustificat o innecessari que s'hi instal·li algun equip radioelèctric.

2. Quan un vaixell autoritzat a navegar per una determinada zona s'hagi de desplaçar per navegar en una altra zona de similars característiques amb caràcter permanent o per períodes dilatats de temps, en les circumstàncies que preveu l'apartat anterior, pot ser eximit de l'equipament radioelèctric exigible per a la realització del desplaçament esmentat. L'Administració marítima ha d'establir, en aquest cas, els requisits addicionals exigibles per a l'atorgament de l'exempció esmentada.

3. Les exempcions s'han de concedir mitjançant la resolució del director general de la Marina Mercant, en la qual s'ha de precisar la seva durada i condicions.

La variació de les condicions d'acord amb les quals es va concedir l'exempció impliquen l'anul·lació automàtica d'aquesta sense necessitat de resolució expressa.

4. El termini per notificar la resolució que atorgui o denegui una exempció és d'un mes, i s'entén denegada si no es resol expressament en el termini esmentat.

5. Les exempcions d'equips concedides abans de l'entrada en vigor d'aquest reglament són efectives fins a la finalització del termini indicat en la resolució o, en cas que no s'hi hagi especificat cap termini, fins transcorreguts sis mesos des de l'inici de la vigència.

Article 33. *Zones marítimes.*

Als efectes del que disposa la regla 2 del capítol IV de l'annex del Conveni SOLAS, les zones marítimes per als vaixells als quals sigui aplicable aquest capítol són les que indica l'article 4.

Article 34. *Registres radioelèctrics.*

En relació amb el que disposa la regla 17 del capítol IV de l'annex al Conveni SOLAS, i amb l'excepció dels vaixells autoritzats a realitzar únicament viatges entre ports espanyols en navegacions iguals o inferiors a 20 milles comptades des de la costa, els vaixells als quals sigui aplicable l'esmentat conveni II han de portar un registre radioelèctric diari del servei radioelèctric), que compleixi els requisits que indica l'article 6.

Article 35. *Regles de funcionament d'equips i instal·lacions radioelèctriques.*

1. De conformitat amb el que disposen la regla 14 del capítol IV de l'annex al Conveni SOLAS, la regla 18 del capítol V i els articles 5 i 6 del Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, tots els equips radioelèctrics i de radionavegació, antenes o qualsevol altre element que formi part d'aquests i siguin instal·lats de manera obligatòria en els vaixells als quals sigui aplicable el Conveni esmentat han de complir els requisits exigits pel Reial decret 809/1999, de 14 de maig, i disposar del marcatge de conformitat reproduït a l'annex C d'aquest últim Reial decret.

El que disposa el paràgraf anterior no s'aplica als equips obligatoris que hagin estat instal·lats en els vaixells esmentats abans de l'entrada en vigor del Reial decret 809/1999, de 14 de maig. Aquests equips, i qualsevol altre que s'hagi instal·lat sense ser obligatori, es poden mantenir a bord fins a la seva substitució voluntària, encara que no disposin d'un certificat d'aprovació o número de registre en vigor sempre que l'Administració marítima consideri que compleixen els objectius i les condicions mínimes de seguretat i compatibilitat electromagnètica. Si l'aprovació o el número de registre d'aquests equips han caducat, no poden ser desmuntats i instal·lats en un altre vaixell llevat que aquest sigui propietat del

mateix navilier i la instal·lació sigui autoritzada per l'Administració marítima.

2. La potència d'emissió dels transmissors dels equips de MF i HF dels quals hagin d'anar proveïts no ha de ser inferior als 100 watts per als vaixells que naveguin per les zones marítimes A3 o A4, i als 75 watts per als que només ho facin per la zona marítima A2.

3. Tots aquests vaixells, en la mesura que sigui possible, s'han de proveir dels mitjans adequats per mantenir la privacitat de les comunicacions quan els equips estiguin sent utilitzats per passatgers o tripulants amb fins particulars.

Article 36. *Personal de radiocomunicacions.*

1. En relació amb el que disposa la regla 16 del capítol IV de l'annex del Conveni SOLAS, i llevat que l'operador del vaixell opti pel mètode de manteniment de l'equipament radioelèctric a bord, el capità o patró i els altres oficials dels vaixells amb responsabilitat de guàrdia de navegació han d'estar en possessió del COG si el vaixell navega per zones A2, A3 o A4, o del COR si el vaixell navega únicament per la zona A1.

Si el vaixell disposa de personal per al manteniment radioelèctric a bord, només cal, tanmateix, que el capità, el patró o un dels oficials de navegació disposin de la certificació esmentada.

2. En els vaixells als quals s'apliqui aquest capítol s'ha de designar un membre de la dotació, entre els esmentats a l'apartat anterior, perquè dugui a terme exclusivament tasques de radiocomunicacions en cas d'un sinistre. El nom d'aquesta persona i el seu tipus de certificat s'han d'anotar en el diari del servei radioelèctric o en el diari de navegació del vaixell, al començament de cada viatge. Aquesta exigència també s'inclou en el quadre d'obligacions i consignes del vaixell per a casos d'emergència.

Article 37. *Prescripcions relatives al manteniment.*

1. En relació amb el que disposa la regla 15 del capítol IV de l'annex del Conveni SOLAS, i llevat del que assenyala l'apartat següent, el mètode de manteniment dels equips radioelèctrics, de manera que compleixin el que disposa el lletra e) de la regla esmentada, és potestatiu per a l'operador del vaixell, que ha de comunicar a l'Administració marítima el mètode o mètodes elegits en el moment en què el vaixell s'adapti a l'SMSSM. L'Administració marítima pot acceptar, si així li és sol·licitat, una combinació dels tres mètodes indicats, sempre que consideri que el vaixell compleix els mateixos nivells de seguretat exigits en les prescripcions funcionals de la regla 4 del capítol IV de l'annex al Conveni SOLAS.

2. En els vaixells d'alta velocitat en què les navegacions entre ports on hi hagi mitjans de reparació i manteniment no superin les 6 hores, encara que efectuïn navegacions en zones marítimes A3, únicament se'ls ha d'exigir el compliment d'un dels tres mètodes expressats.

SECCIÓ 2a REGLAMENTACIÓ COMPLEMENTÀRIA I AUTÒNOMA

Article 38. *Equipament radioelèctric prescrit per als vaixells i duplicacions.*

1. A més dels equips dels quals hagin d'anar proveïts d'acord amb el que exigeixen els preceptes del Conveni SOLAS que els siguin aplicables, els vaixells de passatge que realitzin navegacions per les zones marítimes A2, A3 i A4, han de portar un transponedor de radar de 9 GHz per cada bot o bot de rescat ràpid que hagin de portar obligatòriament.

2. Els vaixells que naveguin per la zona marítima A1 i que optin per la duplicació d'equips com a mètode de manteniment han de portar com a equip duplicat una instal·lació de VHF, de les mateixes característiques que les exigides com a equip bàsic obligatori.

3. Els vaixells que naveguin per les zones marítimes A1 i A2 i que optin per la duplicació d'equips com a mètode de manteniment, han de portar els equips duplicats següents:

a) Una instal·lació radioelèctrica de VHF de característiques iguals que les exigides com a equip bàsic obligatori.

b) Una instal·lació radioelèctrica de MF que compleixi les prescripcions sobre auxili i seguretat que indica la regla 9 del capítol IV de les esmenes de 1988 al Conveni SOLAS, una ETB d'INMARSAT o una instal·lació de MF/HF que compleixin les prescripcions sobre auxili i seguretat que indiquen les regles 10.1 i 10.2, respectivament, del capítol IV de les esmenes esmentades.

c) Una radiobalisa de 406 MHz del sistema COSPAS-SARSAT o d'1,6 GHz d'INMARSAT: aquesta prescripció només és obligatòria per als vaixells de passatge.

4. Els vaixells que naveguin per les zones marítimes A1, A2 i A3/A4 i que optin per la duplicació d'equips com un dels seus mètodes de manteniment han de portar els equips duplicats següents:

a) Una instal·lació radioelèctrica de VHF de característiques iguals que les exigides per a aquests com a equip bàsic obligatori.

b) Una instal·lació radioelèctrica de MF/HF que compleixi les prescripcions sobre socors i seguretat que indica la regla 10.2 del capítol IV de les esmenes de 1988 al Conveni SOLAS. La funció de radiotelegrafia i de telegrafia d'impressió directa de banda estreta utilitzada per a les comunicacions d'auxili i seguretat en aquest equip pot ser substituïda per la instal·lació d'una altra ETB.

c) Una radiobalisa de 406 MHz del sistema COSPAS-SARSAT o d'1,6 GHz d'INMARSAT: aquesta prescripció únicament és obligatòria per a tots els vaixells de passatge i per als vaixells de càrrega iguals o superiors a 5.000 tones.

5. L'equip principal del qual han d'anar proveïts els vaixells que naveguin per les zones marítimes A3/A4 ha de ser una ETB, excepte els vaixells que efectuïn navegacions per zones marítimes A4 de manera permanent o per períodes de temps prolongats, cas en què el seu equip principal és la instal·lació de MF/HF, la funció de telegrafia d'impressió directa de l'equip de MF/HF del qual no pot ser substituïda. En aquest cas l'equip duplicat és l'ETB.

Article 39. *Equips de seguretat de la navegació.*

1. Els vaixells construïts abans de l'1 de juliol de 2002 han de complir el que els indica la regla 12, lletres g), h), i) i j) del capítol V de l'annex del Conveni SOLAS vigent en aquella data. A més, tots els vaixells de càrrega d'arqueig igual o superior a 300 tones i tots els de passatge, independentment del seu tonatge, estan obligats a disposar d'una instal·lació de radar de 9 GHz i d'una ecosonda, a partir dels sis mesos següents a la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament.

2. A més dels vaixells a què referència la regla 12 del capítol V de l'annex del Conveni SOLAS en vigor fins a l'1 de juliol de 2002, estan obligats a instal·lar una APRA tots els vaixells de passatge existents amb un arqueig igual o superior a 1.600 tones. Així mateix, i quan efectuïn un trànsit regular entre ports d'una riba a l'altra de l'estret de Gibraltar, aquests vaixells han d'anar proveïts d'un segon equip APRA.

3. Amb independència del que preveuen els apartats d) i e) de la regla 12 del capítol V de l'annex del Conveni SOLAS, estan obligats a disposar d'un equip d'agulla giroscòpica els vaixells següents:

a) Els vaixells de passatge existents iguals a 1.600 tones o superiors.

b) Els vaixells existents de càrrega igual o superior a 5.000 tones que efectuïn viatges entre ports espanyols, construïts abans de l'1 de setembre de 1984.

4. Els vaixells als quals s'apliqui aquest capítol, construïts amb posterioritat a l'1 de juliol de 2002, han d'anar proveïts dels equips que indica la regla 19 del capítol V de les esmenes de 2000 al Conveni SOLAS, vigent després de l'1 de juliol de 2002.

5. Els vaixells classificats de salvament marítim, nous o existents, han d'anar proveïts, a més, d'un receptor direccional o radiogoniòmetre que funcionin en la freqüència de 121,5 MHz, a partir dels tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

CAPÍTOL III

Vaixells compresos en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1032/1999, de 18 de juny

Article 40. *Normativa aplicable.*

1. Els vaixells pesquers nous més grans de 24 metres i els existents més grans de 45 metres es regeixen, en matèria de radiocomunicacions marítimes, pel que disposa el Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, pel qual es determinen les normes de seguretat que han de complir els vaixells pesquers d'eslora igual o superior a 24 metres llevat del que estableixen els seus annexos I i II i han de complir els requisits específics de seguretat de l'annex del Protocol de Torremolinos de 1993 sobre seguretat dels vaixells de pesca.

2. Així mateix, és aplicable als vaixells esmentats el que disposa aquest capítol, que complementa el Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, pel que fa a les radiocomunicacions marítimes.

Article 41. *Exempcions.*

1. En relació amb la regla 3 del capítol IX del Protocol de Torremolinos i, sense perjudici del que indica l'apartat 2 d'aquest article, no s'atorguen exempcions als vaixells que estiguin en l'àmbit d'aplicació d'aquest capítol llevat de circumstàncies especials en les quals, a causa de les característiques del vaixell de què es tracti o de l'absència de riscos en la navegació, resulti irraonable o innecessari instal·lar-hi algun equip radioelèctric, encara que els vaixells esmentats efectuïn navegacions en parella.

2. Si un vaixell autoritzat a fer navegacions per una determinada zona s'ha de desplaçar per efectuar navegacions o activitats pesqueres en una altra zona de navegació de característiques similars de manera permanent o per a períodes prolongats de temps, en les circumstàncies que preveu l'apartat 1 pot ser eximit de l'equipament radioelèctric exigible per realitzar el desplaçament esmentat. L'Administració marítima, en aquest cas, ha d'establir els requisits addicionals exigibles per a l'atorgament de l'exempció esmentada.

3. Totes les exempcions s'han d'atorgar mitjançant una resolució del director general de la Marina Mercant. La durada i les condicions de les exempcions atorgades en virtut d'aquest article s'han d'especificar en la resolució.

La variació de les condicions conforme a les quals es va concedir una exempció implica la seva anul·lació automàtica, sense necessitat de resolució expressa.

4. Les exempcions d'equips concedides abans de la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament han de vèncer quan finalitzi el termini indicat en la resolució o en el moment de l'entrada en vigor, quan no s'hagi especificat cap termini.

5. El termini per dictar i notificar la resolució que atorgui o denegui l'exempció és d'un mes, i s'entén denegat si no es dicta resolució expressa en el termini esmentat.

Article 42. *Zones marítimes.*

Als efectes del que disposa l'annex del Protocol de Torremolinos, en relació amb l'article 3 del Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, les zones marítimes per als vaixells als quals sigui aplicable aquest capítol són les que es precisen a l'article 4 d'aquest Reglament.

Article 43. *Registres radioelèctrics.*

1. Als efectes del que disposa la regla 16 del capítol IX del Protocol de Torremolinos, i a excepció del que indica l'apartat següent, en els vaixells de pesca l'eslora dels quals sigui igual o superior a 35 metres s'ha de portar un registre radioelèctric, diari del servei radioelèctric, que compleixi els requisits que indica l'article 6 d'aquest Reglament.

2. No estan obligats a disposar del diari esmentat els vaixells d'eslora compresa entre 24 i 35 metres, i els més grans de 35 metres que efectuïn activitats pesqueres exclusivament dins la zona marítima A1. Aquests vaixells han d'anotar en el diari de bord totes les incidències relacionades amb les comunicacions d'auxili de què tinguin coneixement.

Article 44. *Regles de funcionament d'equips i instal·lacions radioelèctriques.*

1. De conformitat amb el que disposen les regles 13 i 3 dels capítols IX i X, respectivament, del Protocol de Torremolinos, i tret del que estableix l'apartat següent, tots els equips radioelèctrics, antenes i qualsevol altre element que formi part dels equips i que s'hagin d'instal·lar obligatòriament en els vaixells subjectes a les prescripcions del protocol esmentat han de complir els requisits que exigeix el Reial decret 809/1999, de 14 de maig, i disposar del marcatge de conformitat amb el que recull el seu annex C.

2. El que disposa l'apartat anterior no s'aplica als equips d'instal·lació obligatòria instal·lats en els vaixells abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

Aquests equips i els restants que s'hagin instal·lat sense tenir caràcter obligatori es poden mantenir fins a la seva substitució voluntària, encara que no disposin d'un certificat d'aprovació o número de registre en vigor, sempre que l'Administració marítima consideri que compleixen les condicions mínimes de seguretat i compatibilitat electromagnètica. No obstant això, en cas de venciment de l'autorització dels equips no poden ser instal·lats en un altre vaixell llevat que aquest sigui propietat del mateix armador i la nova instal·lació sigui autoritzada per l'Administració marítima.

Els radars i ecosondes que s'instal·lin en els vaixells d'eslora inferior a 35 metres poden ser eximits del compliment del que indica l'apartat 1. Aquests equips, així com les radiobalises personals de 121,5 MHz i el receptor o radiogoniòmetre apropiats per a la recepció dels senyals a què fa referència l'article 22,2, han de disposar del número de registre d'acord amb els requisits que indica l'article 16.2.

3. La potència d'emissió dels transmissors dels equips de MF o MF/HF dels quals hagin d'anar proveïts aquests vaixells no ha de ser inferior als 100 watts per als

vaixells que efectuïn navegacions per les zones marítimes A3/A4 i als 75 watts per als que efectuïn navegacions per la zona marítima A2.

4. Els vaixells amb una eslora igual o superior a 75 metres han d'anar proveïts dels mitjans adequats per mantenir la privacitat de les comunicacions quan els equips siguin utilitzats pels tripulants amb fins particulars.

Article 45. *Personal de radiocomunicacions.*

1. D'acord amb el que disposa la regla 15 del capítol IX del Protocol de Torremolinos, llevat que l'operador del vaixell opti pel mètode de manteniment de l'equipament radioelèctric a bord, en els vaixells de pesca amb una eslora igual o superior a 75 metres, tant el capità o el patró com la resta dels oficials amb responsabilitat de guàrdia en aquest han d'estar en possessió del COG si el vaixell navega per zones marítimes A2, A3 o A4, o del COR, si el vaixell navega únicament per la zona marítima A1. En els vaixells amb una eslora compresa entre 24 i 75 metres i fins a l'1 de juny de 2006, únicament és necessari que el capità o patró i un dels oficials amb responsabilitat de guàrdia disposin de la certificació esmentada. A partir de la data indicada tots aquests han d'estar en possessió de la certificació esmentada.

Tanmateix, si un vaixell, sigui quina sigui la seva eslora, disposa de personal per al manteniment radioelèctric a bord, únicament és necessari que el capità o patró o un dels oficials de navegació disposin de la certificació esmentada.

2. En tots els vaixells als quals s'apliqui aquest capítol s'ha de designar un titulat competent, entre els esmentats a l'apartat 1, per dur a terme exclusivament tasques de radiocomunicacions en cas de sinistre. El nom d'aquesta persona i el tipus de certificat que té s'han d'apuntar en el diari del servei radioelèctric del vaixell o en el diari de navegació del vaixell al començament de cada viatge. Aquesta exigència també s'ha d'expressar, si és procedent, en el quadre d'obligacions i consignes del vaixell per a casos d'emergència.

Article 46. *Prescripcions relatives al manteniment.*

1. En relació amb el que disposa la regla 14 del capítol IX del Protocol de Torremolinos, i amb l'excepció que preveu l'apartat següent, el mètode de manteniment dels equips radioelèctrics és potestatiu per a l'operador del vaixell, que ha de comunicar a l'Administració marítima el mètode o els mètodes elegits en el moment en què el vaixell s'adapti a l'SMSSM. L'Administració marítima pot acceptar una combinació dels tres mètodes indicats, sempre que consideri que amb això el vaixell compleix els mateixos nivells de seguretat exigits en les prescripcions funcionals de la regla 4 del capítol IX del Protocol.

2. Els vaixells d'eslora compresa entre 24 i 45 metres que romanguin en el mar per un període no superior a 30 dies, encara que realitzin navegacions a les zones marítimes A3 o A4, només estan obligats al compliment d'un dels tres mètodes establerts. El mètode obligatori per als esmentats vaixells és el de duplicació d'equips.

Article 47. *Equipament radioelèctric prescrit per als vaixells i duplicacions.*

1. L'equipament radioelèctric de què han d'estar proveïts els vaixells de pesca espanyols als quals s'apliqui aquest capítol és el que per a aquests indica el Protocol de Torremolinos (capítols VII, IX i X), segons els siguin aplicables en funció de la zona de navegació.

2. Als efectes del que disposa l'article 13.1.bis) del capítol VII del Protocol, els vaixells d'eslora inferior a 45

metres que realitzin les seves activitats pesqueres per la zona marítima A1 exclusivament poden anar proveïts únicament de dos equips radiotelefònics portàtils de VHF, si porten a bord sis tripulants o menys.

3. A més, els vaixells que pesquin en la zona nord han de portar un transponedor de radar per cada cercle salvavides, bot de rescat i bot salvavides, dels quals han d'anar proveïts obligatòriament.

4. Els tripulants d'aquests vaixells la funció principal dels quals a bord es porti a terme sobre la coberta han d'anar proveïts, independentment de la zona marítima per on efectuïn les seves navegacions, de la radiobalisa personal de 121,5 MHz a què fa referència l'article 22,2 d'aquest Reglament.

5. Els vaixells la navegació o activitat pesquera dels quals es dugui a terme a la zona marítima A1 i que optin per la duplicació d'equips com a mètode de manteniment, han de portar com a equip duplicat una instal·lació de VHF de característiques que l'exigida com a equip bàsic obligatori.

6. Els vaixells la navegació o activitat pesquera dels quals es dugui a terme a les zones marítimes A1 i A2 i que optin per la duplicació d'equips com a mètode de manteniment han de portar els equips duplicats següents:

a) Una instal·lació radioelèctrica de VHF de característiques iguals que l'exigida com a equip bàsic obligatori.

b) Una instal·lació radioelèctrica de MF que compleixi les prescripcions sobre auxili i seguretat que indica la regla 8.1 del capítol IX del Protocol de Torremolinos, o bé una ETB o una instal·lació de MF/HF que compleixi les prescripcions sobre auxili i seguretat que indica la Regla 9.1 i 9.2, respectivament, de l'esmentat capítol IX del Protocol.

7. Els vaixells la navegació o activitat pesquera dels quals es dugui a terme a les zones marítimes A1, A2 i A3/A4 i que optin per la duplicació d'equips com un dels seus mètodes de manteniment, han de portar els equips duplicats següents:

a) Una instal·lació radioelèctrica de VHF de característiques iguals que l'exigida com a equip bàsic obligatori.

b) Una instal·lació radioelèctrica de MF/HF que compleixi les prescripcions sobre socors i seguretat que indica la regla 10.2 del capítol IX del Protocol. La funció de radiotelegrafia i telegrafia d'impressió directa de banda estreta utilitzada per a les comunicacions d'auxili i seguretat en aquest equip pot ser substituïda per la instal·lació d'una altra ETB.

c) Una radiobalisa de 406 MHz del sistema COSPAS-SARSAT o d'1,6 GHz d'Inmarsat: aquesta prescripció única és obligatòria per als vaixells iguals o superiors a 5.000 tones.

8. L'equip principal de què han d'anar proveïts els vaixells que naveguin a les zones marítimes A3/A4 és una ETB, llevat que efectuïn navegacions o tasques de pesca en zones marítimes A4 permanentment o per períodes de temps prolongats, cas en què l'equip principal és la instal·lació de MF/HF, amb una funció de telegrafia d'impressió directa de l'equip de MF/HF que no pot ser substituïda. En aquest cas l'equip duplicat és l'ETB.

Article 48. *Equips de seguretat de la navegació.*

Els vaixells d'una eslora igual o superior a 24 metres estan obligats a disposar d'una instal·lació de radar i d'una ecosonda, a més dels equips nàutics a què fa referència la regla 3 del capítol X del Protocol de Torremolinos i, sense perjudici del que indica l'apartat A).9 de l'annex III

del Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, en relació amb l'apartat 7 de la regla esmentada.

Les regles de funcionament d'aquests equips s'adapten al que indica a l'article 44 d'aquest Reglament.

CAPÍTOL IV

Altres vaixells

SECCIÓ 1a PRECEPTES COMUNS

Article 49. Àmbit d'aplicació i normativa aplicable.

1. Els vaixells no inclosos en l'àmbit d'aplicació dels anteriors capítols II i III s'han de regir, a més de pels preceptes tècnics comuns del capítol I que els siguin aplicables, pel que disposa aquest capítol.

2. La secció 1a s'aplica amb caràcter general a tots els vaixells subjectes a les normes d'aquest capítol. Les seccions 2a, 3a, 4a i 5a s'apliquen a les embarcacions d'esbarjo; als vaixells de càrrega i serveis de port que surten al mar (classe T), de menys de 300 tones i tots els de serveis de port que no surten a la mar (classe S), i als vaixells de pesca i passatge que queden fora de l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1032/1999, de 18 de juny, i del Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, respectivament.

Article 50. Exempcions.

1. L'Administració marítima únicament ha de concedir exempcions, si les condicions que afectin la seguretat d'aquests vaixells són tals que resulti injustificada o innecessària la plena aplicació de les normes prescrites en cada cas respecte de l'equipament radioelèctric.

2. Per concedir una exempció de qualsevol equip radioelèctric, l'Administració marítima ha de tenir en compte l'efecte que puguin tenir en la seguretat del vaixell i de la seva tripulació les condicions meteorològiques de la zona i la cobertura dels serveis de comunicacions proveïts en la zona on el vaixell hagi de navegar.

La Direcció General de la Marina Mercant, amb l'informe previ de la capitania marítima de la zona on navegui el vaixell, pot condicionar la concessió d'una exempció a la instal·lació d'un altre equip radioelèctric que pugui substituir l'equip radioelèctric eximit.

3. Quan un vaixell autoritzat a fer navegació o a fer activitats pesqueres per una determinada zona s'hagi de desplaçar a una altra zona de navegació de les mateixes característiques, permanentment o per períodes de temps prolongats pot ser eximit, en les circumstàncies previstes en els apartats 1 i 2, de l'equipament radioelèctric exigible per a la realització del desplaçament esmentat. L'Administració marítima ha d'establir, en aquest cas, els requisits addicionals exigibles per concedir l'exempció.

4. Totes les exempcions s'han de concedir mitjançant resolució del director general de la Marina Mercant. La durada i les condicions de l'exempció s'han d'especificar en la resolució i la seva variació implica la seva anul·lació, sense necessitat de resolució expressa.

5. Les exempcions concedides abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament deixen de ser vàlides fins a la finalització del termini indicat en aquestes. Si no s'hi ha especificat cap termini, deixen de ser eficaces a partir de l'inici de la vigència d'aquest Reglament.

6. Poden quedar exempts de l'obligatorietat de disposar del carregador de bateries i de la bateria secundària a què es refereix l'article 23.1 els vaixells inclosos en l'àmbit d'aplicació del capítol IV o els altres que sense estar-ne obligats els instal·lin voluntàriament. No obstant això, tots han de disposar de la bateria primària precintada i permanentment disposada per ser usada únicament en una emergència. En aquest cas l'equip s'ha de trobar pro-

tegit dins un embolcall o caixa transparents precintats i de fàcil accés.

7. El termini per notificar la resolució que atorgui o denegui l'exempció ha de ser d'un mes, i s'entén denegada si no es resol expressament en el termini esmentat.

Article 51. Prescripcions funcionals.

1. Cap vaixell inclòs en l'àmbit d'aplicació d'aquest capítol pot ser autoritzat a sortir de port mentre no estigui en condicions de transmetre i rebre les alertes de socors vaixell-costanera, costanera-vaixell i vaixell-vaixell, a través dels equips radioelèctrics que estigui obligat a portar.

2. Tanmateix, si bé s'han de prendre totes les mesures raonables per mantenir l'equip en condicions de treball eficaces a fi d'assegurar-se que es compleixen les prescripcions funcionals d'aquest article, no es considera que una deficiència de l'equip instal·lat com a duplicat o el destinat a mantenir les radiocomunicacions generals faci que el vaixell deixi de ser apte per navegar o sigui motiu per imposar al vaixell demores en ports en els quals no hi hagi mitjans de reparació immediatament disponibles, sempre que el vaixell estigui en condicions de portar a terme totes les funcions de socors i seguretat a través de l'equip bàsic obligatori.

Article 52. Regles de funcionament d'equips i instal·lacions radioelèctriques.

1. La instal·lació radioelèctrica ha d'estar situada de manera que cap interferència perjudicial d'origen mecànic, elèctric o d'una altra índole pugui afectar el seu bon funcionament. S'ha d'assegurar la compatibilitat electro-magnètica, que no es produeixin interaccions perjudicials amb altres equips i sistemes i la seva protecció contra els efectes perjudicials de l'aigua, les temperatures extremes i altres condicions ambientals desfavorables.

2. S'ha d'assegurar que la instal·lació radioelèctrica disposi d'un enllumenat elèctric de funcionament segur, permanentment preparat i independent de les fonts d'energia elèctrica principal i d'emergència, que sigui suficient per il·luminar adequadament els comandaments radioelèctrics destinats a fer anar la instal·lació radioelèctrica.

3. Tots els equips radioelèctrics, antenes i restants elements que formin part d'aquests, i que obligatòriament s'hagin d'instal·lar en un vaixell al qual s'apliqui aquest capítol, han de complir els requisits següents:

a) Els equips de radiocomunicacions i dispositius de salvament obligatoris en els vaixells d'esbarjo de les zones de navegació 1 i 2, en els vaixells de càrrega i de serveis de port de la classe T, en tots els vaixells de pesca de litoral, altura i gran altura, i en tots els vaixells de passatge, han de complir els requisits que exigeix el Reial decret 809/1999, de 14 de maig, i disposar del marcatge de conformitat reproduït a l'annex C.

b) Els altres equips (radars, ecosondes, receptors NAVTEX, radiobalises manuals o personals, GPS, i altres equips de radionavegació) que s'instal·lin en els vaixells, han de disposar del número de registre expedit d'acord amb els requisits que indica l'article 16.2.

4. Els equips radioelèctrics que s'instal·lin en els vaixells no esmentats a l'apartat 3.a) han de disposar del número de registre de la Direcció General de la Marina Mercant, expedit d'acord amb els requisits de l'article 16. Això no és aplicable per a la radiobalisa automàtica de 406 MHz i el transponedor de radar, que en qualsevol cas han de complir els requisits del Reial decret 809/1999, de 14 de maig. Els equips de VHF de LSD poden ser de classe D.

5. Els equips instal·lats abans de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, encara que no disposin d'un certificat d'aprovació o número de registre en vigor, es poden mantenir a bord permanentment fins a la seva substitució voluntària, sempre que l'Administració marítima consideri que compleixen les condicions mínimes de seguretat i compatibilitat electromagnètica.

Si l'aprovació o el número de registre d'aquests equips hagués caducat, no poden ser desmuntats i instal·lats en un altre vaixell llevat que aquest sigui del mateix propietari i la instal·lació sigui autoritzada per l'Administració marítima.

6. La potència d'emissió dels transmissors de MF o MF/HF dels quals hagin d'anar proveïts els vaixells no ha de ser inferior a 75 watts.

7. Les antenes directives han d'estar situades en un lloc en què no hi hagi cap obstacle que pugui degradar la qualitat de funcionament de l'equip en cap azimut per damunt d'un angle d'elevació de -5° . Per a antenes omnidireccionals, l'angle d'elevació ha de ser de -5° en el sentit longitudinal del vaixell i de -15° en el sentit transversal.

8. Els vaixells que tinguin instal·lada una estació de radiocomunicacions estan obligats a portar-la per a tots els efectes, com el reconeixement, la inspecció, el personal qualificat, el servei d'escolta o altres.

Article 53. *Personal de radiocomunicacions.*

L'escolta i operació de l'estació radioelèctrica s'ha de fer d'acord amb les condicions següents:

a) Els vaixells d'esbarjo han de disposar de personal amb la titulació corresponent (patró de navegació bàsica, patró d'embarcacions d'esbarjo, patró de iot o capità de iot, segons que correspongui) que s'ha de responsabilitzar en la pràctica d'un correcte maneig de tots els equips radioelèctrics disponibles en l'embarcació, tant de comunicacions de seguretat, com de navegació.

b) Els vaixells de càrrega i de serveis de port de la classe T de menys de 300 GT, tots els vaixells de serveis de port de la classe S i els vaixells de pesca existents de menys de 45 metres han de disposar, com a mínim i fins a la data de la seva incorporació a l'SMSSM, de personal en possessió del certificat d'operador radiotelefonista. Aquesta titulació únicament és exigida a la persona que exerceixi el comandament del vaixell.

Sense perjudici del que s'estableix en el paràgraf següent, a partir de la data de la seva incorporació a l'SMSSM, tots els vaixells indicats han de disposar, almenys, d'una persona en possessió dels certificats de COG, COR o certificats equivalents que per a cada un dels grups de vaixells siguin aprovats per l'Administració marítima.

En els vaixells de càrrega i serveis de port T, de menys de 300 tones, a partir de la seva incorporació a l'SMSSM, tant el capità o el patró com, almenys, un dels oficials amb responsabilitat de guàrdia han de disposar del COG o COR, segons que correspongui.

En els vaixells de passatge a què s'aplica aquest capítol, tots els oficials de navegació han d'anar proveïts del COG o COR, segons que correspongui.

Article 54. *Registres radioelèctrics.*

El diari del servei radioelèctric és obligatori per als vaixells de càrrega o de serveis de port que surten al mar (classe T) de 150 tones o més i per als vaixells de passatge autoritzats a fer navegacions superiors a 20 milles.

Article 55. *Fons d'energia.*

1. Les fonts d'alimentació de reserva que s'instal·lin en els vaixells als quals s'aplica aquest capítol han de disposar de capacitat suficient per alimentar les instal·lacions de radiocomunicacions obligatòries durant un temps mínim de sis hores en els vaixells de passatge autoritzats a realitzar navegacions superiors a 20 milles, i de tres hores en els altres vaixells.

2. En els vaixells en què la font principal estigui constituïda per bateries d'acumuladors s'ha d'exigir una altra font d'energia de reserva composta per bateries amb capacitat per alimentar les instal·lacions radioelèctriques durant el temps indicat a l'apartat anterior.

3. En els vaixells de pesca local i litoral, en els de serveis de port que no surten al mar, en els d'esbarjo, i en els de passatge, quan tots tinguin una eslora inferior a 24 metres, el carregador exigint per a la font d'alimentació de reserva pot ser el mateix que l'utilitzat per a la font d'alimentació principal.

4. En els vaixells existents de les característiques indicades a l'apartat 3 en què s'utilitzin bateries d'acumuladors com a font d'energia de reserva, no és necessari que aquestes compleixin tots els requeriments que indiquen els articles 26.11 i 26.12. Tanmateix, s'han d'ubicar en el lloc més apropiat de bord, de manera que l'estabilitat del vaixell en cap cas no es pugui veure afectada i ofereixin un rendiment satisfactori. En qualsevol cas, aquest emplaçament ha de ser aprovat per l'Administració marítima.

SECCIÓ 2a EQUIPAMENT RADIOELÈCTRIC PER A EMBARCACIONS DEDICADES A LA NÀUTICA D'ESBARJO

Article 56. *Zona de navegació 1.*

1. Les embarcacions d'esbarjo autoritzades a realitzar navegacions per la zona 1 han d'estar proveïdes de l'equipament radioelèctric mínim següent:

a) Una instal·lació radioelèctrica de MF/HF que pugui transmetre i rebre en la freqüència d'auxili i seguretat de 2.182 kHz utilitzant radiotelefonía, i transmetre i rebre comunicacions generals utilitzant radiotelefonía en les bandes compreses entre 1.605 kHz i 27.500 kHz atribuïdes al servei mòbil marítim, o en el seu lloc una ETB.

b) Una instal·lació radioelèctrica de VHF capaç de transmetre i rebre en els canals 16, 6 i 13 en radiotelefonía i transmetre i rebre comunicacions generals utilitzant els canals radiotelefònics de l'apèndix 18 del Reglament de radiocomunicacions de la UIT.

c) Una radiobalisa de 406 MHz, d'activació automàtica i manual.

2. Les instal·lacions de MF/HF i VHF indicades han de ser aptes per utilitzar les tècniques de LSD a partir de l'1 de gener de 2007, llevat de les de les embarcacions que s'explotin amb fins lucratiu (de la llista sisena), que ho han de ser, com a molt tard, tres mesos després de la data d'entrada en vigor d'aquest Reglament.

3. A partir de l'1 de gener de 2007, aquestes embarcacions han de disposar, a més, dels equips següents:

- Un receptor NAVTEX.
- Un equip radiotelefònic bidireccional portàtil de VHF.
- Un transponedor de radar de 9 GHz.

Article 57. *Zona de navegació 2.*

1. Les embarcacions autoritzades a efectuar navegacions per la zona 2 han d'anar proveïdes de l'equipament radioelèctric mínim següent:

- a) Una instal·lació radioelèctrica de VHF.
- b) Una radiobalisa de 406 MHz, d'activació automàtica i manual.

2. La instal·lació de VHF ha de ser apta per utilitzar les tècniques de crida selectiva digital a partir de l'1 de gener de 2008, o transcorreguts tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament, si es tracta d'embarcacions que s'explotin amb fins lucratiu (de la llista sisena).

3. A partir de l'1 de gener de 2008, aquestes embarcacions han de disposar, a més, d'un equip portàtil bidireccional de VHF o un responent de radar de 9 GHz.

Article 58. Zona de navegació 3.

1. Les embarcacions autoritzades a realitzar navegacions per la zona 3 han d'anar proveïdes de l'equipament radioelèctric mínim següent:

- a) Una instal·lació radioelèctrica de VHF.
- b) Una radiobalisa de 406 MHz, d'activació automàtica i manual o únicament manual.

2. La instal·lació de VHF ha de ser apta per utilitzar les tècniques de crida selectiva digital a partir de l'1 de gener de 2009, o transcorreguts tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquest Reglament si es tracta d'embarcacions que s'explotin amb fins lucratiu (de la llista sisena).

Article 59. Zona de navegació 4.

Les embarcacions autoritzades a navegar per la zona 4 han d'anar proveïdes, com a mínim, d'una instal·lació radioelèctrica de VHF apta per utilitzar les tècniques de crida selectiva digital a partir de l'1 de gener de 2009.

Article 60. Zona de navegació 5.

Les embarcacions autoritzades a realitzar navegacions per la zona 5 han d'anar proveïdes d'una instal·lació radioelèctrica de VHF, fixa o portàtil, a partir de l'1 de gener de 2007. Si la instal·lació és de tipus fix, ha de ser apta per utilitzar les tècniques de crida selectiva digital a partir de l'1 de gener de 2009.

Article 61. Embarcacions dedicades a regates nàutiques.

Sense perjudici del que indiquen els articles anteriors d'aquesta secció, les embarcacions que hagin de participar en competicions esportives nàutiques han d'anar proveïdes dels equips considerats adequats per la Direcció General de la Marina Mercant si es tracta de regates transoceàniques o de la capitania marítima de primera quan es tracti de regates d'àmbit local o regional, sempre tenint en compte el tipus de regata i la zona per on hagin d'efectuar les navegacions. L'Administració marítima també pot establir condicions d'escolta o controls radioelèctrics que han d'utilitzar els participants.

SECCIÓ 3a EQUIPAMENT RADIOELÈCTRIC PER A VAIXELLS DE CÀRREGA I DE SERVEIS DE PORT DE LA CLASSE T, DE MENYS DE 300 GT I PER A VAIXELLS DE SERVEIS DE PORT DE LA CLASSE S

Article 62. Vaixells de càrrega i de serveis de port de la classe T, de menys de 300 tones.

1. L'equipament radioelèctric de què han d'estar proveïts els vaixells als quals s'apliqui aquest article i que efectuin navegacions per la zona marítima A1 ha de ser, com a mínim, el següent:

a) Una instal·lació radioelèctrica de VHF, capaç de transmetre i rebre en els canals 16, 6 i 13 en radiotelefonía, i transmetre i rebre comunicacions generals fent servir els canals radiotelefònics de l'apèndix 18 del Reglament de radiocomunicacions de la UIT.

- b) Un receptor NAVTEX.
- c) Una radiobalisa de 406 MHz, d'activació automàtica i manual.
- d) Dos equips portàtils de VHF aprovats per complir l'SMSSM.
- e) Un transponedor de radar de 9 GHz.
- f) Una ecosonda.

2. Els vaixells que naveguin per les zones marítimes A1 i A2, a més de l'equipament prescrit per a la zona marítima A1, han d'estar proveïts, com a mínim, d'una instal·lació radioelèctrica de MF que pugui transmetre i rebre en la freqüència d'auxili i seguretat de 2.182 kHz, utilitzant radiotelefonía, i transmetre i rebre comunicacions generals utilitzant radiotelefonía en les bandes compreses entre 1.605 kHz i 4.000 kHz atribuïdes al servei mòbil marítim o, en el seu lloc, una ETB.

3. Els vaixells que naveguin per les zones marítimes A1, A2 i A3, a més de l'equipament prescrit per a la zona marítima A1, han d'estar proveïts, com a mínim, d'una ETB o una instal·lació de MF/HF capaç d'emetre i rebre en la freqüència d'auxili i seguretat de 2.182 kHz utilitzant radiotelefonía, i transmetre i rebre comunicacions generals utilitzant radiotelefonía en les bandes compreses entre 1.605 i 27.500 kHz.

4. Els vaixells que efectuin navegacions per les zones marítimes A1, A2, A3 i A4, a més de l'equipament prescrit per a la zona marítima A1, han d'estar proveïts, com a mínim, d'una instal·lació MF/HF i una ETB d'Inmarsat.

5. Les instal·lacions de VHF, MF i MF/HF indicades han de ser aptes per utilitzar les tècniques de crida selectiva digital tres mesos després de l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

6. Els vaixells de càrrega d'una eslora igual o superior a 150 tones i tots els de la classe T han d'anar proveïts d'una instal·lació de radar a partir dels sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament. Els vaixells dedicats exclusivament a les activitats de salvament marítim han de portar, a més, a partir d'aquesta mateixa data, un receptor direccional o un radiogoniòmetre que pugui rebre en la freqüència de 121,5 MHz.

Article 63. Vaixells de serveis de port de la classe S.

1. A excepció del que indica l'apartat 2, els vaixells de serveis de port que no surten al mar (classe S), amb independència del seu tonatge i que disposin de mitjans propis de propulsió, han d'anar proveïts dels equips que es detallen a continuació:

- a) Vaixells que disposin d'espais coberts habitables: una instal·lació radioelèctrica de VHF capaç de transmetre i rebre en els canals 16, 6 i 13 en radiotelefonía, i de transmetre i rebre comunicacions generals fent servir els canals radiotelefònics de l'apèndix 18 del Reglament de radiocomunicacions de la UIT, un equip radiotelefònic portàtil de VHF i una ecosonda.
- b) Vaixells que no disposin d'espais coberts habitables: un equip de VHF fix o portàtil.

2. Els vaixells que realitzin serveis a muscleres, han d'anar proveïts d'una instal·lació radioelèctrica de VHF capaç de transmetre i rebre en els canals 16, 6 i 13 en radiotelefonía i transmetre i rebre comunicacions generals fent servir els canals radiotelefònics de l'apèndix 18 del Reglament de radiocomunicacions de la UIT.

3. Quan un vaixell de les característiques indicades s'hagi de desplaçar a una altra zona diferent d'aquella en la qual normalment efectua les seves activitats, ho ha de

comunicar a la capitania marítima, que pot condicionar aquest desplaçament a la instal·lació dels equips radioelèctrics adequats per complir els nivells mínims de seguretat en el dit desplaçament.

4. Els equips de VHF de tipus fix que s'instal·lin en aquests vaixells han de ser aptes per utilitzar les tècniques de LSD a partir de l'1 de gener de 2007.

5. A partir dels sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest reglament, els vaixells l'arqueig dels quals sigui igual o superior a 150 GT, si disposen de mitjans propis de propulsió, han d'anar proveïts d'una instal·lació de radar.

**SECCIÓ 4a EQUIPAMENT RADIOELÈCTRIC PER A VAIXELLS DE PESCA
ALIENS AL REIAL DECRET 1032/1999**

Article 64. Pesca local.

1. Els vaixells autoritzats a realitzar navegacions o feines de pesca local i que disposin d'espais coberts habitables han d'anar proveïts d'una instal·lació radioelèctrica de VHF capaç de transmetre i rebre en els canals 16, 6 i 13 en radiotelefonía, i transmetre i rebre comunicacions generals utilitzant els canals radiotelefònics de l'apèndix 18 del Reglament de radiocomunicacions de la UIT i una radiobalisa de 406 MHz, d'activació automàtica i manual.

Els equips de VHF han de ser aptes per utilitzar les tècniques de LSD a partir de l'1 de gener de 2009.

2. Els vaixells que no disposin d'espais coberts habitables autoritzats a realitzar navegacions o feines de pesca més enllà de les tres milles de la costa han d'anar proveïts d'un equip portàtil de VHF o d'una radiobalisa de 406 MHz d'activació manual, segons el criteri de la capitania marítima de primera de la zona en què exerceixin la seva activitat.

3. Els vaixells que no disposin d'espais coberts habitables i realitzin les seves navegacions o feines de pesca dins les tres milles de la costa o aquells l'activitat de pesca dels quals es faci a l'interior de ports, rades o badies han d'anar proveïts dels equips que, per seguretat, requereixi la capitania marítima de primera de la zona on exerceixin la seva activitat, tenint en compte les condicions meteorològiques i de seguretat de la zona esmentada.

Article 65. Pesca de litoral.

1. Els vaixells autoritzats a realitzar navegacions o feines de pesca de litoral han de disposar de l'equipament mínim següent:

a) Una instal·lació radioelèctrica de MF capaç de transmetre i rebre en la freqüència d'auxili i seguretat de 2.182 KHz fent servir radiotelefonía i transmetre i rebre comunicacions generals utilitzant radiotelefonía en les bandes compreses entre 1.605 kHz i 4.000 kHz, o una ETB. Aquesta prescripció no és aplicable als vaixells que facin feines de pesca en el litoral mediterrani.

b) Una instal·lació radioelèctrica de VHF capaç de transmetre i rebre en els canals 16, 6 i 13 en radiotelefonía i transmetre i rebre comunicacions generals fent servir els canals radiotelefònics de l'apèndix 18 del Reglament de radiocomunicacions de la UIT.

c) Una radiobalisa de 406 MHz, d'activació automàtica i manual.

d) Un equip radiotelefònic bidireccional portàtil de VHF.

e) Un transponedor de radar de 9 GHz.

2. Els equips de MF i VHF han de ser aptes per utilitzar les tècniques de LSD a partir de l'1 de gener de 2008.

Article 66. Pesca d'altura i gran altura.

1. Els vaixells autoritzats a realitzar navegacions o feines de pesca d'altura o gran altura han de disposar de l'equipament següent:

a) Una instal·lació radioelèctrica de MF/HF que pugui transmetre i rebre en la freqüència d'auxili i seguretat de 2.182 kHz utilitzant radiotelefonía i transmetre i rebre comunicacions generals utilitzant radiotelefonía, en les bandes compreses entre 1.605 kHz i 27.500 kHz, o una ETB.

b) Una instal·lació radioelèctrica de VHF capaç de transmetre i rebre en els canals 16, 6 i 13 en radiotelefonía i transmetre i rebre comunicacions generals utilitzant els canals radiotelefònics de l'apèndix 18 del Reglament de radiocomunicacions de la UIT.

c) Una radiobalisa de 406 MHz, d'activació automàtica i manual.

d) Dos equips radiotelefònics bidireccional portàtils de VHF.

e) Un transponedor de radar de 9 GHz.

2. Els equips de MF/HF i VHF han de ser aptes per utilitzar les tècniques de LSD a partir de l'1 de gener de 2007.

Article 67. Altres equips.

1. A més del que preveuen els articles 65 i 66, els vaixells de pesca de litoral, altura i gran altura, han de disposar, a partir dels sis mesos següents a l'entrada en vigor d'aquest Reglament, d'un receptor NAVTEX, una instal·lació de radar i una ecosonda.

2. Els vaixells de pesca d'altura i gran altura han d'anar proveïts d'una radiobalisa personal de 121,5 MHz, amb les característiques indicades a l'article 22.2, per cada tripulant la principal funció dels quals a bord es porti a terme sobre coberta.

3. Els vaixells classificats de pesca de litoral i de pesca local que disposin d'espais coberts habitables han de tenir l'equip esmentat a partir de l'1 de gener de 2008. Fins a aquesta data el seu ús és voluntari.

**SECCIÓ 5a EQUIPAMENT RADIOELÈCTRIC PER A VAIXELLS DE PASSATGE
ALIENS AL REIAL DECRET 1247/1999**

Article 68. Equipament radioelèctric prescrit.

1. Els vaixells de passatge nous i existents, d'una eslora igual o superior a 24 metres i que no estiguin dins l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, han d'estar proveïts, com a mínim, del mateix equipament radioelèctric exigít per als vaixells inclosos en el capítol II d'aquest Reglament.

2. Els vaixells de passatge, nous i existents, no subjectes a l'aplicació del Reial decret 1247/1999, de 16 de juliol, amb una eslora que sigui inferior a 24 metres, amb independència de la seva classificació o del material del qual estiguin construïts, han de disposar dels equips següents:

a) Una instal·lació radioelèctrica de VHF proveïda de radiotelefonía i LSD.

b) Una radiobalisa de 406 MHz, d'activació automàtica i manual.

c) Un o dos equips radiotelefònics portàtils de VHF, segons que el vaixell transporti menys o més de 50 persones.

d) Una instal·lació de MF o MF/HF o una ETB, només si el vaixell realitza navegacions superiors a les 20 milles des de la costa.

3. Els vaixells indicats a l'apartat 2 que realitzin navegacions iguals o superiors a les 20 milles des de la costa o

aquells altres que naveguin entre ports d'una riba a l'altra de l'estret de Gibraltar, independentment del nombre de passatgers autoritzats a transportar, han d'anar proveïts, a més, d'un responentor de radar, d'una instal·lació de radar i d'una ecosonda, a partir dels sis mesos posteriors a l'entrada en vigor d'aquest Reglament.

4. Els vaixells que facin navegacions en badies, rades o altres àrees abrigades limitades per accidents

geogràfics naturals, han d'anar proveïts d'un equip de VHF de tipus fix, el qual ha de ser apte per utilitzar les tècniques de LSD, a partir de l'1 de gener de 2007.

5. Els vaixells que naveguin a l'interior de ports han d'anar proveïts dels equips que determini expressament la capitania marítima de la zona de la qual depenguin, tenint en compte les condicions meteorològiques i de seguretat en la zona esmentada.

(Revers)
COMPROVACIONS DE LES INSTAL·LACIONS RADIOELÈCTRIQUES

COMPROVACIONS ABANS DE SORTIR A LA MAR	COMPROVACIONS DIÀRIES	COMPROVACIONS SETMANALS	COMPROVACIONS MENSUALS
<p>El capità certifica que, el dia _____, en viatge de sortida per al port de _____, s'han realitzat les comprovacions que s'indiquen, amb resultat _____.</p> <p>1.- Funcionament correcte de tots els equips radioelèctrics.</p> <p>2.- Funcionament correcte de la instal·lació de radar i l'ecosonda.</p> <p>3.- Comprovació de la correcta ubicació en el seu suport de la/les radiobalises/es i els seus alliberadors hidrostàtics.</p> <p>4.- Comprovació de la correcta ubicació i fàcil disponibilitat dels transponedors de radar i els equips portàtils de VHF.</p> <p>5.- Comprovació visual de l'estat de totes les antenes.</p> <p>6.- Revisió de les bateries de reserva.</p>	<p>El capità certifica que, el dia/es _____, s'han realitzat les comprovacions rutinàries que s'indiquen, amb resultat _____.</p> <p>1.- Funcionament dels equips radioelèctrics de LSD i radiotelefonía i equips de radionavegació, amb els seus mitjans propis i sense emetre senyals a l'exterior.</p> <p>2.- Revisió visual de radiobalises i alliberadors hidrostàtics.</p> <p>3.- Revisió visual dels equips portàtils de VHF.</p> <p>4.- Revisió visual dels responentors de radar.</p> <p>5.- Funcionament correcte del radar i ecosonda.</p> <p>6.- Funcionament correcte del VDR (si és procedent).</p> <p>7.- Comprovació de l'estat de les bateries de reserva.</p>	<p>El capità certifica que, en la setmana número _____, s'han realitzat les comprovacions que s'indiquen, amb resultat _____.</p> <p>1.- Funcionament dels equips de LSD, radiotelefonía i radiotelex, mitjançant una crida a l'estació costanera de _____.</p> <p>2.- Funcionament dels equips terminals d'Immarsat mitjançant una crida a l'estació terrena costanera de _____.</p> <p>3.- Funcionament dels equips portàtils de VHF amb les seves bateries secundàries, d'ús diari.</p> <p>4.- Comprovació de l'estat de càrrega de les bateries de reserva.</p>	<p>El capità certifica que, en el mes _____, s'han realitzat les comprovacions que s'indiquen, amb resultat _____.</p> <p>1.- Comprovació de radiobalises, fent servir els mitjans propis de què està dotat l'equip, sense fer ús del sistema satel·litari. Neteja d'aquestes radiobalises.</p> <p>2.- Comprovació i neteja del funcionament de cada transponedor de radar, amb els seus mitjans propis.</p> <p>3.- Comprovació de les condicions de seguretat de les bateries de reserva així com les seves connexions i compartimentació d'aquestes. Neteja d'aquestes bateries.</p> <p>4.- Comprovació i neteja d'antenes i aïlladors.</p> <p>5.- Comprovació de les dates de caducitat de les bateries de les radiobalises, els seus alliberadors hidrostàtics, així com de les dels transponedors de radar i equips portàtils de VHF.</p> <p>6.- Comprovació de la disponibilitat a bord de tots els manuals dels equips, del contracte de manteniment en terra (si és procedent) i publicacions actualitzades.</p> <p>7.- Comprovació de la validesa de la llicència d'estació de vaixell.</p> <p>8.- Comprovació de la disponibilitat i bon estat de l'antena de respecte (si és procedent).</p>
OBSERVACIONS:	OBSERVACIONS:	OBSERVACIONS:	OBSERVACIONS:

ANNEX II

Ministeri de Foment
Secretaria General de Transports
Direcció General de la Marina Mercant

LLICÈNCIA D'ESTACIÓ DE VAIXELL

Licence de station de navire
Ship station licence

LLICÈNCIA Núm.:.....

VÀLIDA FINS AL:.....

De conformitat amb (indiqueu la norma nacional aplicable) i amb el Reglament de radiocomunicacions vigent, per la present s'autoritza a instal·lar i utilitzar els equips radioelèctrics que es descriuen a continuació:

(1) NOM DEL VAIXELL	(2) Distintiu/MMSI	(3) GT/eslora	(4) Titular de la llicència	(5) Àrees de navegació autoritzades

	Nombre d'equips	Tipus d'equip	Potència	Classe d'emissió	Bandes o freqüències autoritzades (*)
(6) Transmissors					
(7) Dispositius de salvament i altres equips					

(*) Tret que s'especifiqui expressament el contrari, les freqüències autoritzades són únicament les atribuïdes per la UIT al servei mòbil marítim.

Autoritat que expedeix la llicència:

Lloc/Data

Segell/Signatura:

ANNEX III**Full de registre de radiobalises per satèl·lit**

Marca:	Model:
Núm. de sèrie:	Núm aprov./Registre DGMM:

NOM DEL VAIXELL :	
Bandera:	Tonatge/Eslora:
Tipus de vaixell: Càrrega [] Passatge [] Pesquer [] Esbarjo [] Un altre []	
Distintiu vaixell:	MMSI:
Navilier/Armador:	Nom:
Adreça:	
Telèfon permanent de contacte:	

Identificació EPIRB:	<input type="text"/>
Tipus de «homing»:	
Data canvi de bateria:	
Data canvi de l'alliberador:	

És obligatori consignar-hi totes les dades.

Declaro que les dades registrades són certes i que la radiobalisa ha estat programada d'acord amb el que exigeix la Direcció General de la Marina Mercant.

Per l'empresa
Lloc i data:

Sr./Sra.
Signatura/Segell

ANNEX IV**Sol·licitud d'inscripció en el Registre d'instal·ladors d'equips de radiocomunicacions i/o d'empreses proveïdores de serveis de manteniment a terra per a vaixells de la Direcció General de la Marina Mercant****DADES DEL SOL·LICITANT****Nom o raó social:**

Domicili social:

Document d'identificació (CIF/NIF):

Representat legalment pel senyor:

En qualitat de:amb DNI/passaport número:

DADES RELATIVES A LA NOTIFICACIÓ:

Domicili per a notificacions:

Localitat: Província:

Districte postal: Telèfon: Fax:

Correu electrònic:

SOL·LICITA a la Direcció General de la Marina Mercant del Ministeri de Foment la seva inscripció en el registre de:

 Instal·lador d'equips de radiocomunicacions i de radionavegació. Proveïdor de serveis de manteniment a terra. Proveïdor de serveis de reparació.

Segons el que estableix l'article 9 de Reglament de radiocomunicacions marítimes (RD...., de), per actuar com a empresa tipus/s:

 Tipus M-1 (zones marítimes A1, A2, A3/A4).

- Tipus M-2 (zones marítimes A1, A2).
- Tipus M-3 (altres equips) (indiqueu en un full a part els equips per als quals es demana l'autorització).

I per a això, aporta la documentació que s'indica a continuació:

- Fotocòpia compulsada del DNI/NIF del sol·licitant o còpia comparada de les escriptures d'apoderament del seu representant.
- Justificant, si és procedent, que el sol·licitant està donat d'alta en l'epígraf corresponent de l'impost d'activitats econòmiques.
- Justificant d'estar al corrent en les seves obligacions tributàries.
- Justificant d'estar al corrent en les seves obligacions amb la Seguretat Social.
- Còpia comparada de les escriptures de constitució de la societat.
- Fotocòpia del/s títol/s acadèmic/s del/s titulat/s competent/s.
- Relació de ports on disposen de serveis d'instal·lació i/o manteniment.
- Certificats dels cursos de reciclatge i actualització tecnològica realitzats (per a empreses assimilades).
- Relació de les instal·lacions realitzades en l'últim any (per a empreses assimilades).
- Justificant de l'assegurança de responsabilitat civil.

....., de/d' de

El sol·licitant,
(segell i signatura)

DIRECTOR GENERAL DE LA MARINA MERCANT

ANNEX V**Certificat d'idoneïtat de la instal·lació radioelèctrica****DADES DE L'EMPRESA INSTAL·LADORA:**

NOM O RAÓ SOCIAL:

NÚMERO DE REGISTRE DE LA DGMM:

ADREÇA

DADES DE LA INSTAL·LACIÓ RADIOELÈCTRICA:

NOM DEL VAIXELL:

SENYAL D'IDENTIFICACIÓ:

GT: ESLORA

TIPUS D'INSTAL·LACIÓ (A1, A2, A3, A4):

REALITZADA A:

PROPIETARI DEL VAIXELL:

L'empresa instal·ladora amunt indicada CERTIFICA que la instal·lació radioelèctrica del vaixell ha estat realitzada d'acord amb les prescripcions que estableix el Reglament de radiocomunicacions marítimes (RD, de/d'.....), i compleix els requeriments establerts per les recomanacions i resolucions de l'Organització Marítima Internacional (OMI) i la Unió Internacional de Telecomunicacions (UIT).

....., de/d' de

El representant de l'empresa instal·ladora Vist i plau de l'inspector radiomarítim

DIRECTOR GENERAL DE LA MARINA MERCANT**CAPITANIA MARÍTIMA DE:**

ANNEX VI**Sol·licitud d'autorització d'instal·lació i/o desmuntatge d'equips radioelèctrics****DADES DEL VAIXELL:**

NOM	DISTINTIVA	MMSI	CLASSE	GGT	ESLORA
PORT DE MATRÍCULA	NAVILIER/ARMADOR				

L'empresa :....., amb número de registre de la Direcció General de la Marina Mercant....., sol·licita per al vaixell indicat l'autorització d'INSTAL·LACIÓ i/o DESMUNTATGE dels equips que s'indiquen a continuació i que ha de tenir lloc en el port de en data.....

Data i signatura del sol·licitant

Tipus equip	Marca/Model	Núm. sèrie	Núm. aprov./registr.	I/D ⁽¹⁾	Observacions ⁽²⁾

(1) (I) Instal·lació (D) Desmuntatge

(2) Espai reservat per a la inspecció

De conformitat amb el Reglament de radiocomunicacions marítimes S'AUTORITZA/ES DENEGA la instal·lació/el desmuntatge dels equips radioelèctrics que s'indiquen.

....., de/d' de

L'INSPECTOR

(Signatura i segell de l'inspector)

CAPITANIA MARÍTIMA DE

ANNEX VII**Sol·licitud de registre d'equips radioelèctrics marins****DADES DEL SOL·LICITANT**

Nom o raó social:

Domicili social:

Document d'identificació (CIF/NIF):

Representat legalment pel senyor:

En qualitat de:..... amb DNI/passaport número:.....

DADES RELATIVES A LA NOTIFICACIÓ:

Domicili per a notificacions:

Localitat: Província:

Districte postal:..... Telèfon: Fax:

Correu electrònic:.....

SOL·LICITA a la Direcció General de la Marina Mercant del Ministeri de Foment el número de registre de l'equip següent:**DADES DE L'EQUIP:**

Tipus d'equip:

Marca:

Model:

Fabricat per: (*nom i adreça del fabricant*):

Normativa tècnica/Organisme notificat/Centre d'assaig:

.....

.....

Esquema simple de la configuració dels diferents elements de l'equip:

.....

.....

I per a això, aporta la documentació següent:

- Fotocòpia compulsada del DNI/NIF del sol·licitant o còpia adverada de les escriptures d'apoderament del seu representant.
- Certificat de conformitat de l'equip.
- Memòria tècnica de l'equip.
- Manual d'instruccions.
- Fotografies de l'equip.
- Altres certificats o documents (indiqueu quins).

(1)

(2)

(3)

(4)

(5)

....., de/d' de.....

El sol·licitant,
(segell i firma)

DIRECTOR GENERAL DE LA MARINA MERCANT

ANNEX VIII**CERTIFICAT DE SEGURETAT RADIOELÈCTRICA
(ANVERS)****DIRECCIÓ GENERAL DE LA MARINA MERCANT****CAPITANIA MARÍTIMA de:**

SE CERTIFICA: que en el vaixell avall descrit han estat reconegudes, amb data: _____, en el port de: _____, les instal·lacions radioelèctriques i equips de radiocomunicacions i radionavegació instal·lats a bord, d'acord amb el que disposa el Reglament de radiocomunicacions marítimes (RD de), en el Conveni Internacional per a la Seguretat de la Vida Humana en la Mar (SOLAS), i en la legislació nacional vigent.

_____, de/d' _____ de _____

El funcionari autoritzat

NOM DEL VAIXELL	DISTINTIVA	MMSI	CLASSE	REGISTRE (GT)	ESLORA (L)
PORT DE MATRÍCULA	NAVILIER/ARMADOR	PORT I DATA DE L'ÚLTIM REONEIXEMENT		CADUCITAT D'AQUEST CERTIFICAT	

OBSERVACIONS I NOTES:

IMPORTANT: és obligatori tenir aquest certificat a bord a disposició de l'Administració marítima.

(REVERS)**Inventari de seguretat radioelèctrica**

Vaixell:	Distintiu:	MMSI:	NIB:
-----------------	-------------------	--------------	-------------

LLICÈNCIA D'ESTACIÓ DE VAIXELL NÚM.:	VÀLIDA FINS A:
ZONES MARÍTIMES PER LES QUALS EL VAIXELL ESTÀ AUTORITZAT A NAVEGAR:	
TIPUS DE MANTENIMENT ELEGIT:	
.. Manteniment a terra: _____ Número d'autorització de l'empresa: _____ .. Duplicació d'equips: _____ .. Manteniment a bord: _____ Nom de la persona encarregada del manteniment: _____	

DATA CADUCITAT BATERIES DE LES RADIOBALISES:
DATA CADUCITAT DELS DISPOSITIUS D'ALLIBERAMENT HIDROSTÀTIC ASSOCIATS A CADASCUNA DE LES RADIOBALISES:
DATA CADUCITAT BATERIES TRANSPONEDORES DE RADAR:
DATA CADUCITAT BATERIES EQUIPS PORTÀTILS DE VHF:

EQUIPAMENT RADIOELÈCTRIC I DE RADIONAVEGACIÓ**UNITATS AUXILIARS:**

UNITAT	MARCA/MODEL	Núm. SÈRIE	Núm. CRIDA	CONNECTAT A

EQUIPS RADIOELÈCTRICS:

MARCA/MODEL	Núm. APROVACIÓ/REGISTRE	Núm. SÈRIE	FREQÜÈNCIES ASSIGNADES